

கிளித்திகை மாதத்தில் ஒரு காள்
மாலை வேரத்தில் காஞ்சியிலிருந்து
தெம்பரம் போகும் சாலைவில் உண்டு
இவ்வாத இரட்டை மாட்டு வண்டி
ஒன்று போய்க் கொண்டிருந்தது.
அதில் வேலாபியும் அவனுடைய அந்
தையும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

வண்டிக்குப் பின்னால்தொடர்ந்து
நில் சதி துள்ளி வந்தாங்கிக்
கொண்டும் ஆங்காங்கே சாலைக்குப்
பக்கங்களிலே ஸுணத்திருந்த புல்லை
மேய்ந்து கொண்டும் வந்தது.

ககப்பிரம்மரீதி ஒவ்வொரு சமயம்
சதியின் குதுஞ்செயல் உட்கார்ந்தும்,

சில சமயம் வெலாயின்
தோளின் மேல் உட்கார்ந்
தும், சில சமயம் வண்
டிக்கு மேலாகப் பறந்தும்
பிரயாணம் செய்து
கொண்டிருந்தார்.

பின்னாலும் இன்னும் சந்
தூத் தூரத்தில் புத்த
பிஷாவுமும் ஆயன்குந்
பெலிக் கொண்டு நடந்து
வந்தார்கள்.

அந்த வகுஷம் ஐப்பசி
மாதத்திலேயே மழைபிடித்
ததுக் கொண்டு பழினைந்து
காட்கள் வறையில் விடா
மல் பொழிந்தது. அதன்
காரணமாக, ஏரிகள்,
குளங்கள் எல்லாம் தண்ணீர்
நிறைந்து ததுப்பிக்
கொண்டிருந்தன. சாலை
ஒரத்து ஓடைகளில் ஐலம்
அலை மோதிக் கொண்டிருந்
தது. ஆறுகள், வாய்க்
கால்களில் இரு கரையை
யும் தொட்டுக் கொண்டு
பிரவாகம் ஓடிக் கொண்
டிருந்தது.

கடன் செய் வயல்களில்
இரண்டாம் போகத்து
வெள்ளாமை அப்போது
தான் ஆரம்பமாகி யிருந்
தது. புன்செய்க் காடு
களில் கம்பும், சேழ்வா
கும் கொறித்திருந்தன.

விவசாயான சாலையில்
இரு புறத்திலும் வளர்க்
திருந்த மரங்களும், ஆங்
காங்கே வயல்களாக்
கிடையே காணப்பட்ட
தென்னக் தோப்புகள்

மாமல்லர் மேலும் பொங்கிய மகிழ்ச்சி யுடன் பரஞ்சோதியைத் தழுவிக்கொண்டார்.

பிறகு, அன்றைய நெடுங்கி அவருடைய பாதங்களில் கமன்கரித்து, "அம்மா! விடை கொடுங்கள்" என்றார்.

பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டமகிஷியின் கண்களில் அப்போது கண்ணீர் குளித்தது.

"குழந்தாய்! போய் வெற்றிமாலை குடிக்கொண்டு வேடிமகாத் திரும்புவா!" என்றான்.

மாமல்லர் எழுந்து நின்றார், உதோ சொல்ல எண்ணியவர், நிதி தயங்கினார்.

"மாமல்லா! இன்னும் ஏதாவது சொல்லவேணுமா?" என்று தேவி கேட்டாள்.

"ஆம், அம்மா! ஆயனரையும் சில காமியையும் பற்றித் தந்தை சொல்லியனுப்பியதைக் கேட்டிருக்கல்லவா?"

"கேட்டேன், நரசிம்மா! அதைப் பற்றி என்ன?"

"அவர்களைக் காஞ்சிக்கு அனுப்பிவிட்டு நான் போர்க்களம் போகிறேன், அம்மா!"

"அப்படியே செய், குழந்தாய்!"

"சிலகாமி இங்கே இருக்கும்போது அவளைத் தாங்கள் மருமகனைப் போல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்!"

"மருமகனைப் போலவா? முடியவே முடியாது. அந்தத் தாயிலைப் பெண்ணை என் சொத்த மகனைப் போலவே பார்த்துக்கொள்கிறேன், மாமல்லா!"

இதைக் கேட்ட மாமல்லர் புன்னகையுடன் "இல்லை, அம்மா! மருமகனைப் போல் பார்த்துக் கொண்டால் போதும்!" என்றார்.

புலன மகாதேவியின் புருவங்கள் அப்போது நெரிந்தன. "ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய், குமாரசா! மாயியாருக்கும் மருமகனுக்கும் அவ்வளவாக ஒத்துக் கொள்ளாது என்று உலகமெல்லாம் அறியுமே! மகனைப் போலப் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று என் சொல்லதை என் மறுக்கிறாய்? ஒரு வேளை..." என்று கூறிவிட்டு, தேவி பரஞ்சோதியை நோக்கினாள். உடனே, அவருடைய

முகத்தில மலர்ச்சி காணப்பட்டது. "ஓஹோ! புரிந்தது! ஆயனரிடம் சிற்பம் கற்க வந்த உன் தம்பி, ஆயனரின் மிகச் சிறந்த சிற்ப வடிவத்தையே கொண்டு கொள்ளப் பார்த்திருக்கிறாய்."

மாமல்லர், பரஞ்சோதி இருவருடைய முகங்களும் அப்போது பெரிதும் வேதனைகளைக் காட்டின.

"இருக்கட்டும், அம்மா! நாமதிக்கேராம் இல்லை, நாங்கள் உடனே புறப்பட வேண்டும். விடை கொடுங்கள்" என்றார் மாமல்லர்.

சீதருக்கன் காஞ்சிக்கு வந்து இரண்டு நாழிகைக் குள்ளே, குமாரசந்திரவர்த்தியும் தனபதி பரஞ்சோதியும் காஞ்சிக் கோட்டையின் வடக்கு வாசல் வழியாகப் புறப்பட்டார்கள். திருக்கழுக்குன்றம் சென்று அங்கிருந்த தற்காப்புப் படைகளை மறுகான் அதிகாரியில் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அன்று மாலைவே ஆயனரின் வீட்டுக்குப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து விட வேண்டுமென்றும், மறுகான் அதிகாரியில் சைன்யத்துடன் தாங்களும் இளம்பிவிட வேண்டுமென்றும் உத்தேசித்து, நரசிம்மரும் பரஞ்சோதியும் புரவிகளமீதேறி, ஒரு ரெ குதிரைப்படை தங்களால் தோடா, விரைந்து சென்று ஆயனர் வீட்டை அடைந்தார்கள்.

போகும் போது, சிலகாமியிடம் இப்படி இப்படிப் பேசவேண்டும், இன்னிதன சொல்ல வேண்டும் என் பதாக மாமல்லர் எவ்வளவோ மனக் கோட்டைகள் கட்டிக் கொண்டு போனார். பரஞ்சோதியை ஆயனரிடம் பேச விட்டு விட்டுத் தாம் சிலகாமி யுடன் தாமரைக் குளத்துக்குச் சென்று, அங்கே அவனிடம் விடை பெற்றுக்கொள்வதாகவும் உத்தேசித்திருந்தார். ஆனால், ஆயனரின் அரண்மனை விட்டை அடைந்தபோது, அவருடைய ஆகாசக் கோட்டைகள் எல்லாம் சிதறி விழுந்தன. விட்டின் மூன் கதவைப் பெரிய பூட்டுப் போட்டுப் பூட்டிவிடுந்தது! விட்டிற்குள்ளேயும் வெளியேயும் பரிபூரண நிச்சப்தம் குடி கொண்டிருந்தது!

படுதிரோகமான காரியத்தில் அவர் இறங்கி விடுகிறான். அந்தத் துர்விதனுக்குத் தக்க தண்டனை வளிக் கும் பொறுப்பைத் தங்களுக்குச் சக்கர வர்த்தி அளித்திருக்கிறார். நிகழ்காலக் குன்றத்திலுள்ள பல்லவத் தற்காப்புப் படைபுடன் தாங்கள் புறப்பட்டுச் சென்று, துர்விதன் காஞ்சிபுல அணுகுபதற்கு முன்னால் அவரை முறி யடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பி விடுக்கிறார்!"

மாமல்லர் ஆயேசன் வந்தவரைப் போல் சங்குக்களிடம் ஓடிச் சென்று அவரைத் தழுவிக்கொண்டு, "சத் துக்கு! இவை பெய்வாய் உண்மை தானா? என் கையா காணவில்லையா? சிறுமாகத்தானே சக்கரவர்த்தி எனக்கு விடுத்த அளித்திருக்கிறார்? சிறுமாகத் தானே என்னைக் கங்கராட்டுப் படை புடன் போராடுவதற்குப் போகச் சொல்லி விடுக்கிறார்?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டார்.

"ஆம், பிரபு! இதெல்லாம் உண்மை; உண்மைதான். தாங்கள் சந்தேகப்படுவீர்களோ என்றுதான் 'விடைவேல் விடுகு'ம் கொடுத்து அனுப்பிவிடுக்கிறார்" என்று சத் துக்கன் ஓலை ஒன்றை அவரிடம் எடுத்துக் கொடுத்தான்.

பல்லவ குமரத்தின் சின்னங்களைவிட விடை (சிறுபாய்)யும் வேலும் பொறித்த அந்த ஓலையை மாமல்லர் படிக்கும்போது அவர் முகத்தில் உற் சாகம்பொங்கிற்று. படித்து முடிக்கும் சமயத்தில் அவருடைய புருவங்கள் சிறிது நெகிழ்ந்தன. சிரித்துப் பார்த்து, "சத்துக்கு! உன்னிடம் ஏதோ வாய் மொழியாகச் செய்தி அனுப்பி விடுப்ப தாகச் சக்கரவர்த்தி எழுதி விடுக் கிறாரே! அது என்ன?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், பிரபு! எத்தனையோ சாம் ராஜ்யக் கவரிசைகளுக்கிடையே பல்லவ நாட்டின் கிளைச் செல்வத்தைப் பாது காக்கும் பொறுப்பையும் சக்கரவர்த்தி யால் மறக்க முடிய வில்லை. ஆயினர் சிறியவரும் அவர் மகனும் காஞ் சிக்கு வந்தாடி விட்டதா என்று என்னைக் கேட்டார். 'இங்கு' என்று நான் தெரிவித்தேன். காஞ்சி க் கொட்டை நூற்றுக்கூறு உட்படும்

காலம் சமீபித்து விட்டபடியால், அவர்கள் உடனே காஞ்சிக்கு வந்து விடவேண்டுமென்று சக்கரவர்த்தி அபிப்பிராயப் படுகிறார். தாங்கள் போர்க்களத்துக்குக் கிளம்புவதற்கு முன்னால் கேரில் ஆயினர் விட்டுக்குச் சென்று அவர்களைக் காஞ்சிக்கு அனுப்பிவிட்டுப் போகவேண்டும் என்று தெரிவிக்கச் சொன்னார்."

இதைக் கேட்ட மாமல்லரின் மகிழ்ச்சி பரிபூரணமாயிற்று. புத்தத் துக்குப் போவதற்கு முன்னால் சிவ காமியைப் பார்த்து விடை பெற்றுக் கொண்டு போக அவர் விரும்பினார். சக்கரவர்த்தியே அவ்விதம் சொல்லி வறுப்பிடிப்படியால் தயக்கமின்றி ஆயினர் விட்டுக்குப் போகச் சொக் சியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

சிவகாமியின் விஷயத்தில் தம் மனது சிலையை அறித்து தான் சக்கரவர்த்தி அவ்விதம் செய்தி வறுப்பி விடுப்பாரோ என்று ஒரு கணம் அவருக்குத் தோன்றியது. ஆனால், அவருக்குத் தம் மனதுசிலை எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்? ஆ! தம் அருமைத் தோழர் பரஞ்சோதி தான் சொல்லி அனுப்பி விடுக்க வேண்டும். இந்த எண்ணத்தினால் பரஞ்சோதியின் மேல் அவருக்கு விரும்ப லிறை உணர்ச்சி பன்மடங்கு பெருக, அருகே விருந்த அவருடைய காதலதப் பற்றித் தம் எண்ணைத் தெரிவிப்ப தற்கு அறிவுநயாக அழுத்திப் பிடித்தார்.

அவருடைய எண்ணப் போக்கை உணர்ந்த பரஞ்சோதி, அதைத் திருத்தவும் மன மில்லாதவனாய், சத்துக்கனைப் பார்த்து, "ஐயா! எனக்கும் ஏதோ செய்தி இருப்ப தாகச் சொன்னீரா? அது என்ன?" என்று கேட்டான்.

"வங்குமான் இராமனைப் பின் தொடர்ந்ததுபோல் மாமல்லரைத் தொடர்ந்து உங்களைப் போகும்படி சொன்னார். காஞ்சிக்குச் சக்கரவர்தி யே சீக்கிரத்தில் வந்து கொட்டைப் பாதுகாப்பு விஷயங்களைக் கவனித்துக் கொண்டவதாகச் சொன்னார்."

"ஆஹா! என் அருமைத் தோழரும் என்னுடன் வருகிறாரா?" என்று

அத்தியாயம் 18 விடுதலை

வியர்க்க விரு வியர்க்க மூர்க்க வாங்கிக்கொண்டு வந்த சத்ருக்களின் முகத்தை மூவிரண்டு கண்கள் இமை வாயும் அசைக்காமல் ஆவதுடன் உற்று நோக்கின. ஆகவாசப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஒரு கண நேரங்கடக் கொடுக்காமல், "சத்ருக்கு! யாருக்க என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்?" என்று தேவி கேட்டாள்.

"நாயே! இங்குள்ள மூன்று பேருக்கும் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்றான் சத்ருக்கன்.

மாமல்லர் துள்ளி எழுந்து, "எனக்கு என்ன செய்தி?" என்று கேட்டார்.

"குழந்தாய்! ஏன் இந்தப் பதட்டம்! சத்ருக்கன் சொல்லத்தானோ வந்திருக்கிறான்?" என்றான் அக்கை.

"தேவி! மகேந்திர பல்லவரின் முதல் செய்தி தங்களுக்குத்தான்! வீர பத்தினி என்னும் பெயருக்கு இது காதும் தாங்கன் உரிமை பெற்றது போல் வீரத்தாய் என்னும் பெயருக்கும் உரிமை பெறவேண்டிய காலம் இப்போது வந்து விட்டது என்று தங்களுக்குத் தெரிவிப்படுத்தச் சொன்னார். எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அகழும் முகமும் மலர்ந்து பதியைப் போரிக் களத்துக்கு அனுப்பி வைத்ததுபோல் இன்று தங்களுடைய அருமைய் புதல்வரை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டதாகச் சொல்லச் சொன்னார்!"

விவரீக்க முழுவாத உணர்ச்சி வேண்டும் உள்ளத்தில் போர்க், தோற்கன் பூரித்து விங்க, தேக மேவலாம் ரோமாஞ்சலி உண்டாக, மாமல்ல நரசிம்மர் அன்னைபின் அருமெய்யாய்க் தென்று அலறுதலாய் பாதங்களைத் தோட்டுக் கண்ணிய ஒத்திக் கொண்டார்.

"குழந்தாய்! உன் மனங் குளிரிக் ததா?" என்று அக்கை கேட்டாள்.

"அம்மா! சக்ரேவர்த்தியின் விருப் பத்தை சிறைவேற்றுவிச்சன் அல்லவா? அவர் எனக்கு அளித்த விடுதலையை நீங்களும் மனமுலர்ந்து அளிப்பீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டார் மாமல்லர்.

"பொறு. குழந்தாய்! செய்தியை மூர்தும் கேட்போம்!" என்றான் தேவி.

மாமல்லர் உடனே சிறிது துணுக் கத்துடன் திரும்பி, "சத்ருக்கு! எனக்கு என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

"கல்ல செய்திதான். பிரபு! தங்கன் மனத்திற்கு உகந்த செய்திதான். கன்திகொன்றபாதக்குள் கங்காட்டு மன்னன் துர்விரீதன். சலுக்க புலி கேசிக்கு முன்னால் தான் காஞ்சிமைய அடைத்துவிட வேண்டுமென்ற குரூர சையினால் விரைந்து வந்துகொண்டிருக்கிறான். பல்லவ குலத்துக்குக் கங்கை குலம் பட்டிருக்கும் கன்றிக் கடையெவ்வாம்மறந்துவிட்டு இந்தப்

ஆகாச வெடி

"ஹிந்துக்கள் கடுகாட்டில் இருபது சென்டு சிலத்தை மூன்றில்வருவதாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று செலம் முனிசிபல் கவுன்சில் தீர்மானித்திருக்கிறது." —ஒரு செய்தி.

இதரது பேரவையின் செயலுடைய ஆணை இத்தர கடுகாட்டுப் 'பாஸ்கி' தாண்டி எதிர்த்துப் பயமுறுத்தலாம்.

★

"காங்கிரஸ் பிதாப்சாஹிதரன் தெரிந்து, அதனும் செயலாக்கியுமாம் 'சத்' திவ்யா விருந்தாய் அன்று காங்கிரஸ் சத்தித்துப் பேச முடியுமாம்." —கருப் சிங்கு.

காங்கிரஸ் - ஸிங்கு சம்பாவுடையவை கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனைகளில் தெரிந்தும் பிதாப்சாஹிதரன் துக்கு இது பெரிய ஏமாற்றமாக விருக்கலாம்!

★

"1842-ல் சென்னை மாகாணத்தின் மரணத் தொகையைக் காட்டிலும் 43% அதிகரித்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தெரிய வில்லை." —சென்னை செய்தி.

சென்னை ரோடுகளில் ஓடும் இராணுவ வாகனங்கள் கேட்டசு, ஒரு வேளை காரணம் தெரியலாம்.

"வார்டு கார்டு என்பவர், தான் பாலன்ஜின் கணக்கியைக்காரன் தன் பதிலாகவும் வருவது பற்றி இன்னும் கடிப்ப பேசாதுமாத் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்." —ஒரு செய்தி.

பெயரே டிஜி ஆகாதால் கடிதப் பேசாது கார்த்துக்குச் சைக்கிள் பட்டை என்று கம்புகிறோம்.

★

"தூர்த் என்பது அசம்பாவித ஆகியெப் பெயரே விருப்பதாக, தான் அதை விருப்ப வில்லை என்று கூறுகிறார் தூர்த் பெர்னாண்டிஸ்." —ஒரு செய்தி.

ஆகியெப் பெயர் அசம்பாவித விருப்பமாக, அவதானம் பெயருக்கு மூன்றாம் அது வருவதாகவாம் என்று அறிய விரும்புகிறோம்.

★

"புத்தம் அக்டோபர் 17ல் முடியுமாம்" என்று ஹாஸன் மங்குலி என்பது தெரிவிக்கிறார் கூறுகிறார்." —ஒரு செய்தி.

வாரா செல்வமையுள் இத்தெரிந்து ஹோஸன் செல்வமையுள் பார்த்தும் பேசுது, "இந்த செட்டம்பர் பாதம் எப்போது முடியுமாம்?" என்று தான் தெரிந்துகொள்கிறது!

வான சஞ்சாரம்

சென்ற இதழில் வெளிவர "இதரத் தேன்" விவரிக்கையில், எதிர்பாராத கணக்கைய ஒன்று ஏற்பட்டு ரேடியோ பேசிகள் பலருக்குச் சித்ப்புடியவது என்று அறிவிக்கும். சித்ப்பு ரேடியோ சிவாஜிதில் 80. "சாலை ஸ்ரீ கட்டாஜகத்தாம் பிதாப்சாஹிதரன் வாகனம் வாகனம் விலைவாசம்; அன்று ஹாஸன் தெரிந்தாலும் வாகனம் விலைவாசம்! அன்று 'சாலை' வாகனம் விலைவாசம்! சித்ப்பு பிதாப்சாஹிதரன் அன்று வாகனம் விலைவாசம். — இந்தப் பெயர் முன்ன பட்டைப் பய பேசிகள் எடுத்துக் காட்டி கமக்குக் கடிதம் எழுதிவிடுகிறார்கள்.

மேற்படி எதிர் பாதை ஹாஸன்வந்த, அடிக்கடி புரோசாரம் மாத்ரம் ரேடியோ சிவாஜிதில் பரிசாரம் செய்வதற்காக "இதரத் தேன்" பேசுபாதை, அய்ந்து கமது வாகனங்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பரிசாரித்துப் பரிசாரை வள்ளும் விவரம் தெரியவில்லை. இதரப் பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு வாகனங்களுக்குத் தெரியப் படுத்துகிறோம். இந்த இதழில் தாக்கவாக "இதரத் தேன்" கட்டுவதைய விருத்தி கைத்திருக்கிறோம்.

"சச்சிடு! என்! பின்னாத்துக்குக் குளியாவுக்கும் நடந்திருக்கும் சமாதான உடன்படிக்கையின் ஷரத்துக்கள் தெரியுமோ, இல்லையோ?"

"நம்மைக் கேட்காமலே செய்து விட்டார்கள்; இருந்தாலும், ஷரத்துக்கள் தெரியும்."

"பின்னாத்தேனே ஒரு துறையாகத்தான் குளியாக்கள் வைத்துக் கொண்டார்கள் அல்லவா? இன்னும் சிறு பகுதியையும் குளியாக்கள் தூம்பாது அருளுக் குத்தவைக்கு வைத்துக் கொண்டார்கள் அல்லவா?"

"ஆமாம்; அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"சம்பந்தம் இன்னமும் என்ன? அங்கே குளியா ஜெயித்தது; பின்னாத்து தோற்றது. ஆகையால், பின்னாத்தின் ஒரு பகுதியை குளியா வைத்துக் கொண்டது. இங்கே இராவி தோற்றது; இத்தியல் படைகள் ஜயித்தன. ஆகையினால், இராவியின் ஒரு பகுதியை இத்தியா வைத்துக் கொண்டது நிவாயத்தானே?"

"அதெப்படி நிவாயம் ஆகும்? இத்தியாவை ஜெர்மானியரிடமிருந்து விடுதலை செய்து இத்தானியருக்கே கொடுப்பதா அல்லவா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்?"

"அப்படியானால், பர்மானை பர்ரியுக்கும் மகாபி நாட்டை மகாபி மக்களுக்கும் ஸ்வாமை ஸ்வாமியருக்கும் கொடுத்துவிடப் போகிறீர்களா, என்ன? அந்த நாடுகளில் எல்லாம் இத்தியாவுக்குப் பங்கு கொடுக்க மாட்டீர்களா, என்ன? பின்னே, அந்த நாடுகளில் எல்லாம் இத்தியல் படைகள் எதற்காகச் சண்டை போடவேண்டும்?"

"இப்படி யெல்லாம் பிரதானிகள் பங்கு கேட்கிறார்கள் பர்த்தாஸ், இத்தியாவைப் பற்றிக்கூடச் சத்தேகம் உண்டாவிடுதே? இத்தியா இத்தியருக்கே என்றுகூடச் சொல்லீரோ?" என்று மகத்தான ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் சச்சிடு.

"சத்தேகம் என்ன? இந்த யுத்தம் முடிந்ததும் இத்தியாவிலிருந்து நீங்கள் உம்பி திட்டியிடப் போவதாகத்தான் தீர்ந்துபோயிருக்கிறதே! யுத்தத்திற்குப் பிரதான நீங்கள் இங்கே இருப்பீர்களா என்ன?"

இப்படி நாம் கேட்டதும், மகா கனம் போருத்தியவியின் உடல் சிச்சிடு நுரை அவர்கள் திடீரென்று துரையின் விழுந்து மூச்சிடைப்பாடு, மறு கணம் ஸ்வாமியை மறைத்து போனார்.

தமது காரியாவயத்தின் உன்றும் யுத்தமும் நான் பக்கமும் "சிச்சிடு எங்கே?" என்ற கக்குரம் எழுந்தது.

அன்னை கஸ்தூரி பா
ரூபகார்த்த நிதிக்காக
சங்கேதக் கச்சேரி

மீமதி எம். எஸ். கப்பலகம்பி

★

தஞ்சாவூர் சங்கரப்பன் — பிடிவ்
கம்பாத்த ராமகுதன் — மிகுதங்கம்
மதரான் வேணு நாயக்கர் — கஞ்சிரா

★

டவர் டாக்கிஸ் - தஞ்சாவூர்

செப்டம்பர் 24உ ருசுவிற்றுக்கிழமை

மாலை 6-30 மணிக்கு

டா. தா. வேலாசலையி, செந்தூர்

மைம், ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடுகள்: திருச்சி ரோடியோ சேம்ஸ் & சர்வீஸ்

தமது மரண்டிருையை 'பீக்ட் மரத்துக்' ஆக்கியென்."

"மொப்ப எத்தோறும்! அமெரிக்கப் பிரதரிடெண்டுக்கு இன் னும் என்வருகு கொடுத்தீர்கள்?"

"அதுதான் ஒருமாதிரி முன்னமே கோடி காட்டி எடுத்தேனே? ஐப்பாண்டியிக்கும் பெருமையை அமெரிக்காகே முடிதும் தட்டிக்கொண்டு போக விட்டாட்டேன். ஐப்பாண்டியானதற்குத் துக்கிக் கொண்டு போதும்போது பீரட்டிலும் ஓர் தொன் கொடுத்தேனும் என்று தெரிவித்து விட்டேன்."

"அது என் சரி? ஐப்பாண்டியத்தின் முக்கியமாக நீங்கள் எந்த இடத்தில் கைத்து கொள்வதாக உத்தேசம்?"

"சத்தேகம் என்ன? பர்மா, மலாய், ஸ்லாங் முதலிய இடங்களில்தான்."

"அங்கெல்லாம் நீங்கள் ஐப்பாண்டியம் என்னடையிற் போகிறீர்கள் என்றும். என்னடையோடு ஐப்பாண்டியரைத் துக்கி அந்த நாடுகளை விடுதலை செய்யப் போகிறீர்களாக்கும்."

"ஆம்: ஐப்பாண்டியருக்கு விடுதலை செய்யப் போகிறேன்."

"பெரும்பாலும் இந்தியப் போர் வீரர்களையும், இந்திய எந்தத் தன மரடங்களையும் கொண்டுதானே?"

"ஆகும்: அத்தப் பெருமையை இந்தியாவுக்குத்தான் பெரும்பாலும் அளிக்கப் போகிறேன்."

"சர்க்கிள் ஸார்! ஒன்று கேட்கிறேன், சொல்கிறீர்களா?"

"இவ்வமாயிச் சொல்கிறேன். சேன் எத்தானே வந்திருக்கிறேன்?"

"பிரதரிடெண்ட் குன்மெண்ட்டும் நீங்கள் பருகுக அலமயின் கதையைத் தான் சொட்டுக்கொண்டு ஏன் ஏன் போர் அநியமம் பெரிய அத்தாங்கப் பிரதரிங் மரம் என்ன?"

"சாக்குத் தெரியாத என்மன? நீ தான் சொன்னே?"

"சொல்லட்டுமா? அத்தப் போல் மாத பிரிப்பின் கடிதம் கொள்வான மரத்ததான்!"

சர்க்கிள் முன்னகை புரிந்தார்.

"உன்மன, இக்கையா?"

அங்கொத்தத்த அறிஞறினாகச் சர்க்கிள் திரையை அமைத்தார்.

"முக்கியமாக, பிரிப்பின் கடிதத்தின் இந்தியப் போர் வீரர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்ததையப் பற்றிப் பித்தடி வாகவென்கள் அம்மன?" "இந்திய வீரர்கள் வலிந்துச் சோத்துக்காகப் பண்டயின் சோத்தவர்கள்" என்று கூற

தின் மண்டையின் அடித்தீர்கள் அம்மன?"

"அடித்தேன்; தன்ருய் அடித்தேன்."

"பிரிப்பின் போன்றவர்களை இரகராக துத்தகனாக அனுப்புவதின் அசட்டுத்தனத்தை குன்மெண்ட்டின் குன்மெண்ட் ஏதும் படி எடுத்துக் காட்டினீர்களா?"

"காட்டினேன்."

"இத்தப் போர் போதுதானே, பூகியின் கறுப்புப் பூகியை விடுத்தான் என்ன, மெண்டிப் பூகியை விடுத்தான் என்ன, என்னடையோடு பூகியை விடுத்தான் சரி என்ற ஐரோமையம் உங்களுக்கு எதப்பட்டது?"

"அப்படித்தான்."

"இத்தியப் போர் வீரர்களின் பெருமையை நீங்கள் இன்னும் என்ன சொல்லீர்கள்?"

"இத்தாவிப்போர்க் கைத்துத்தேரிக் வத்து, அவர்கே இந்தியப் போர் வீரர்கள் தத்தும் வீரப் போரைக் கன்னாப் பர்க்கச் சொன்னேன்."

"அத்தத் குன்மெண்ட் என்ன சொன்னார்?"

"தான் பர்க்க மெண்டாயி: நீச் சொன்னுமேபோதும் என்ருர்."

"குன்மெண்ட் வதா விட்டதன் போகிறார்: தான் வகுமிறேன்!" என்று மெண்டிமேன் தான்.

"நீக் வகுமிறேன்? எங்கே? எதற்கு?"

"இத்தாவிக்கு உங்களுடைய வகுமிறேன்."

"என்னத்தித்து?"

"இத்தாவின்க் எத்தப் பருதியை இந்தியாவுக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று பார்ப்பதற்கு!"

"என்மன?"

"இத்தாவின்க் எத்தெத்தப் பருதியை இந்தியா எவத்துக் கொள்ளான் என்று பார்ப்பதற்கு!"

"என்ன? என்ன? என்ன?"

"இத்தாவி தட்டும் இந்தியாவுக்குச் சொத்தமாக எவத்துக் கொள்ள சொல்லு! மெண்டியா, தெரிவின் தேவகியா, மொதலின் தேவகியா என்று பார்ப்பதற்கு!"

"இது என்ன கூத்து?" என்றுச் சர்க்கிள்.

"கத்தா? கத்தாய் பற்றி தான் போயின்கையே? எத்தத்ததாய் பற்றி யம்மன போகிறேன்?"

"பீக்டே இத்தாவி சோத்தின் மொ பருதியை இந்தியாவுக்கு ஏற்படிக்க கொடுக்க முடியுமா?"

சர்ச்சை எங்கே?

தென்ற வரத்தினே ஒரு நாள் அமை மனித சவுகந்திக்கும் பிதி தாக் கடினா ஒரு கெண்டயாவது கவகத்தின் தாசா பக்கங்களிலும் பாய்ந்து போயானம் கொண்டு கொண்டிருந்தது.

"சர்ச்சை எங்கே?" என்பதுதான் அந்தக் கேள்வி.

ஆகா! சர்ச்சை எங்கே? "சர்ச்சை எங்கே?" என்று கேட்கும்படியாக என் தெரிந்தது? அவர் இதுக்குமிடம் தெரி வாறாடி அப்படி என்ன விபரம் தெரிந்தது? ஸ்போ! சர்ச்சைக்கு ஒன்றும் காரித தரிசைவ யனிக்ளாமல் இருக்க வேண்டுமென்று மனித சவுகமே கவகியில் ஆர்த்தது.

மனித சவுகத்தின் கவகியிலுக் காரியம் ஒன்றும் ஆகி விட்டவிலும்.

"சர்ச்சை எங்கே?" என்ற கேள்வி தந்திக் காரிகளிலும், கம்பீரீசனாத் தந்திகளிலும், காலிக் கிற் சென்ற வேளிகளிலும், வான மண்டலத்து ஒளி அகிலங்களிலும் பரந்து கொண்டிருந்தது.

"இப்போ! யார் அது?"

"நாய்தான் நோண்டெண்ட் குன் வேண்டி!"

"சர்ச்சை எங்கே?"

"எனக்கு என்னமாய்த் தெரியும்?"

"அங்கேதானே வந்தார்?"

"இங்கிருந்து எனம்பி விட்டாரே?"

"நிச்சயமாகவா?"

"ஆமாம்."

"இங்கு வந்து நோய்க்கிலேயே?"

"அடடா! இதென்ன?"

"என்ன செய்யிறது?"

"விசாரித்துப் பாருங்கள்! அகப் பட்டதும் தெரியுங்கள்."

"இப்போ! யார் அது?"

"நாய்தான் நோழி ஸ்டாலின்."

"சர்ச்சை அங்கு வந்திருக்கிறதா?"

"சர்ச்சை? அவர் ஏன் இங்கு வருகிறார்? வேறே வேறே இல்லையா?"

"அமெரிக்காவில் இருந்து இங்கு வந்து நோய்க்கிலே, அதுவும்....."

"அதுமாத் போனவர்களைத் தேட வேறு இடம் இல்லையா?"

"இல்லை, ஒருவேளை பின்வாத்து சமாதான விஷயமாக....."

"பின்வாத்து விஷயம் தானே வயமை செய்து விட்டேன்....."

"ஒருவேளை இவ்விடம் அய்விடம் வந்தால்....."

"இங்கே வரவேண்டா மென்று சொல்லுங்கள், எனக்குப் போச் சாவு காரியம் இல்லை."

டெலிபோன 'டாக்' என்று வளக்கும் சத்தம் கேட்டெழுது.

"இப்போ! யார் அது?"

"நாய்தான் நோண்டெண்ட் பிடித்திருந்தேத்து சியாங்-காய்-ஷைக்!"

"சர்ச்சை அங்கு வந்ததா?"

"அவர் இங்கே ஏன் வருகிறார்? இங்கே வந்து அவருக்கு என்ன ஆகவேண்டும்?"

"ஒரு வேளை வந்தால்?....."

"ஆய்.குப், ஆகட்டும், ஒருவேளை வந்தால் தக்க புத்தி வந்தேது அனுப்பி வைக்கிறேன்!"

இப்படியாக நேர நேரங்களில் எக் ஸம் விசாரித்த பிறகு இந்நாள் போர்க் காலம், இந்நாளைது போர்க்காலக் காலம், பஸ்ரிக் ஒழுக்கிதத்தில் ஜெயசாக் மக்ஆர்தர் தரிசாமக் காரியாகயம் முதலிய இடங்களுக்கு கெண்டாம் தந்தி பரந்து கொண்டிருந்தது.

இப்பொத்திவித்து மிக மிகக் கேட் டிக்காரிகளான துப்பறியும் நிபுணர்கள் அடம்போ ஒரு கோடியே அமெரிக்காவைக் குக் கெண்டித்து.

கனா சியாக் சர்ச்சைப் பற்றி வந்த செய்தி, அங்கும் நோண்டெண்ட் குன்

வெக்ட்டும் படுக்கை அறைவில் வேறு வேறு அந்தாங்குகளையும் பேசிக் கார்த்திக் நடந்துகொண்ட எப்போதாவது கவராக், மேற்படி பிரண்டென்ஸுக் படுக்கை அறைவிலேதான் ஏதோ மர்மம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினது. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக மேற்படி அப்படியும் கொஞ்சு புறப்பட்டது.

சர்க்கில் மாயமாய் மறைந்ததற்கும், இத்தியாவையும் பற்றிய விஷயமில் கூறும் வேளியாவதற்கும், ஏதோ சம்பந்தம் இருக்க வேண்டுமென்று பிரீட்டிக்கு இராஜதந்திர வட்டாரங்களில் பேசிக் கொள்ளப்பட்டது.

இதற்கிடையில், சர்க்கில் கண்ணுமற் போன விஷயத்தை ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாதுபடி உடைத்தில் கண்ணிலே மண்ணைத் தூசி வைக்க வேண்டும் என்று பரக்கியுள்ள பிரீட்டிக்கு மந்திரிகள் தீர்மானித்தார்கள்.

பிரபலமாக வாயரும் பூவியும் அல்லவோ கண்ணொப்பங்குக் கொண்டு குத்த அநேகியத்திலே, நமது காரிய வயத்திலும், "சர்க்கில் எங்கே?" என்ற ஒரு குரல் எழுந்தது.

அங்கக் குரல் வேறு யாருடையது மில்லை; நம்முடைய குரலேதான்.

"சர்க்கில் எங்கே?" என்று நான் கேட்டு வாய் முருகைத்தகுள் வே, "இதோ வந்து விட்டேன்!" என்ற பதில் கடனில் விழுந்ததும், நம்மை ஒரு அங்குல உயரம் கூடத் தூக்கிவாரிப் போடவில்லை.

எதிரே இருந்த நாதகாரிவாய் பார்த்த பிரபலதான், உச்சி மோட்டுக் கூரை வளைவில் நம்மைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"நங்கில நான் எதிர்பார்க்கவில்லை; எங்கள் ஆரீஸ் கறுப்பிப் பூகிளவாய் பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருந்தேன்" என்றேன்.

"பூகிளவாய், கறுப்பிப் பூகிளவாய் விழுந்தால் என்ன? வெள்ளைப் பூகிளவாய் விழுந்தால் என்ன? சண்டை போடும் பூகிளவாய் விழுந்தால் சர்க்கான்! அது மாதிரியே மனிதர்களிடம் கறுப்பி விழுந்தாலென்ன? வெள்ளைவாய் விழுந்தாலென்ன? எல்லாம் ஒன்றுதான்!" என்று சர்க்கில்.

"ஆனால் இப்போத்போட்ட குரலே நான் நங்களுக்கு எப்போது, எப்படி, யாரால் ஏற்பட்டது?" என்றேன்.

"தீதான் சொன்னுமே?"

"ஆனால்! குரலும் வந்தது. என் வாய் நங்கால் ஏற்பட்டது தான். உண்மையானே?"

"உண்மையே!"

"சர்க்கில், என்! ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னிக் கொடுத்தால் அதைச் சட்டென்று பிடித்துக் கொள்வதில் உங்களுக்குச் சமர்ப்பம் யாரும் இல்லை!"

"உண்மையே!"

"சென்ற நடவடிக்கைகள் இங்கே வந்திருக்கிறோது, நான்மேலு சென்றியில் பெருமையு முடிவதையும் அமெரிக்காவிலே அடித்துக் கொண்டு போகப் பார்த்திருக்கிற என் குரல் சொன்ன என்னவா?"

"சொன்னே!"

"அது என்னவது உண்மையாகக், பார்த்தீர்களா? அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் இப்போது எழுதுவதைக் கவனித்தீர்களா? 'பிரான்ஸி கவந்த நெந்தல்' என்பதில் அமெரிக்காவில் செந்தி என்பதாக 'கொரோ டிரிப்யூன்' என்கொமல் எழுதி விடுப்பதைக் கவனித்தீர்களா?"

"கவனித்தேன்; மனம் கொடுத்தேன். என் மனம் கொடுப்பதாய் சூன்வெளிட்டுக்கும் கொஞ்சம் கார்டியேன். இது விஷயத்தின் எவக்கு முன் வயசர்க்கிலை செய்வதற்காக உமக்கு வந்தனம் சொல்கிறேன்."

"நானும் உங்களுக்கு வந்தனம் சொல்கிற வேண்டும்."

"எதற்காக?"

"நமையி மான்ட் கோமர்பிரிப் பத்தை நமது 'கன்ட்' அட்டை விசேஷ போட்டேன். அடுத்தவாசக் கில் தீவன் அவரை 'பிரி' 'பிரி' ஆக்கியேன்."

"ஆமாம், தீ அட்டையில் போட்ட தந்தகவுத்தான்; அநேகி, ஜெனரல் ஸைன் நவகுக்கு ஒரு பாடல் கற்பிக்கவுத்தான்."

"அதுதான் சர்க்கில் ஜெனரல் ஸைன் நவன் வேளித்தவன் செய்பா, யாருடைய? பிரான்ஸிவாய் இங்கும் போது. அந்தமாதத்தான் அப்பா வேளிவீஸ், யை வெகுப்பிப் படைகள் என்ன வந்திருக்கிற நமது மான்ட்டிப் பரிவாய் விடுக்கவேண்டி விடுத்தது. கொஞ்சம் ஸ்பான் ஏற்பட்டதும், மான்ட்டி வாய் பிரீட்டிக்கு படைகளுக்கு மட்டும் நம்மவர் என்று சொல்லி விட்டார்கள்வா?"

"அந்தமாதத்தான், நான் நவன் வேளும் ஜெனரல் விடுக்கும்போது,

யோ பாவம் உங்களால்
முர்த்ததையும்
பிக முடியுமா?
மம் ஒரு ஐக
கதினோம்"

தாக்கீதுக்கு யுத்த
பாசம்.

"அப்படியா!
பொய்ய சரீ"

உய்வான் முறியுக்கும் லேவியன்
முழுதாய் அனெரீக்காவுக்கே
விட்டுவிட்டு முடியுமாது என்று
சரீச்சில் கியூபெக்கில் கூறினார்.

இந்தியா விடுதலையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட
தாண்டிலாய்களுக்குப் பதிலாக,
இந்தியாவில் சரீச்சில் தான்
பாஷ்யப்பான் என்று கூறி அனெரீ
கப்பித்துக் கொள்ள முயல்கிறார்.

அனெரீயென்
கொடுக்கத்தேரிகள்

நவீனப் பெரியார் தம் தீர்மானத்தைத் திட்டவாத எடுத்துக் கொண்டு ஐந்து ஜி.ஓ.ய்க்குக் கதவைத் தட்டினார். ஆனால் கதவு திறக்கவில்லை!

மத்திய மாகாணம் இந்திய மாகாணம், பா.ம.க. மாகாணம், இம் மூன்று மாகாணங்களின் கவர்னர் பதவி சீக்கிரம் காலியாகப் போகிறது. மாகாண, கடல், அதன் கவர்னர்களுக்கிடையே நான் இறங்குகிறேன்.

ரிஸர்ச்

பக்கம் 4

தமிழ்த்தொகுதி தங்கைப் பெற்ற
தமிழகத்தின் மிகப் பெரிய

—பாதிபாதி { பக்கம் 8

என்ன சேதி?

பக்கீத் சேய்தி

முன்பு வெவ்வேறு பக்கீத் பன்
பக்கை ஆன மறு திசைத் திசைப் பத்தி
கிண்கிரிப் பசுத்தரன்,

"கங்கத்தர."

இன்று இங்குத் பங்குதான் கொண்டு
பட்டது, கங்கைத் தங்குதிறைத் தந்தது"

என்பது போன்ற சேய்திசைப் பத்தி பத்தி
யாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டும், சில
இடங்களில் பத்தி-மூன்றாம் காலம்
பெற்ற சேய்திசைக் காலப்படுத்தி, மொத்
தத்தில் பக்கீத் பங்குதான் வந்து
விட்டு கங்கைப் பங்குதான் கொண்டு
என்று எவ்வாறும் வந்திவ் கொடுக்கப்
பட்டிருக்கின்றதற்குக் காரணம்,

இந்த காலத்தில் பக்கீத் சேய்திசை
கொஞ்சம் வேறுவிதமாக இருக்கின்றது.
அங்கு கங்கையில் பக்கீத் பங்குதான்
யன்று போதும் கூட்டங்களில்.
"மகாத்மாவின் இன்று போக வேற்றி
வந்தாய் கொண்டு" என்ற பிரசுத்தரன்
செய்யப்பட்டது. மகாத்மாவின் மூன்றாம்
காலத்தின் அத்தகைய பிரசுத்தரன்
பெற்றது பட்டது. மகாத்மாவின்
இன்று இன்னும்கூடும் பங்கு இடங்களை
விட்டுத் தங்குதிறைச் சேய்திசை வந்தது.
மகாத்மாவின் இன்று இன்னும்கூடும்
கொஞ்சம் வந்துத் சேய்தி அதுப்பிக்
கொண்டார்கள். மூன்றாம் காலத்து
இன்னும்கூடும், தேசத்துக்கு மகாத்மாவின்
சேய்திசைக் காலப்படுத்தி. மகாத்மாவின்
அனுப்பிய சேய்தியில் "கங்கைக்கே

இடமில்லாமல் போனது பங்குக் கொடு
மகாத்மாவின் கொண்டுப் போனது"
என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இன்று
இன்னு மூன்றாம் காலத்துக் காலப்படுத்தி
சேய்தியில், "மகாத்மாவின் கங்கைத் தங்கு
திறைக்காலம் செய்யத் தங்குதிறை
விடுப்கள்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.
மகாத்மாவின் இன்று போனது பங்கு
பங்கு ஒன்று மிக் காலம், இன்று
இன்னு 'மகாத்மாவின்'க்கு மூன்றாம்
'மகாத்மாவின்'த்தை வந்த பங்கு
ஒன்றே போதும் என்று சொல்லுவோம்.

பிரசுத்தரன்

இன்று கங்கைப் பங்குதான் தங்கு
தங்குதிறை வந்ததற்குக் காரணம் செங்கு
விட்டுப் போனதுக்கு இன்னும் பிரசு
தங்குதிறை பங்கு விடுகிறது. உத்தர
விட்டத்தின்மீது அங்குதான் பங்கு
மகாத்மாவின் செங்கு பங்குதான்
75 விடம் பங்குதான் அந்தப் பங்கு
கூடச் செங்கு விடுகின்ற பங்குதான்
மிக் காலம், இன்று தங்குதிறை பங்கு
குக் கொடுக்க ஒப்புகொண்ட பங்கு
கூட்கள் பங்குதான் பங்குதான் விடு
கங்கைதான் விடுகிறது. தேசம் கொடு
கங்கைதான் கொடுக்க பங்குதான்
பங்குதான் தங்குதிறை கொடுக்க
பங்குதான், அதுதங்குதிறை பங்குதான்
பங்கு கூட்கள் கங்கைதான். கங்கை
கங்கைதிறை பங்குதிறை கொடுக்க
கங்கைதிறை தங்குதிறை தங்குதிறை
கங்கைதிறை கொடுக்க மூன்றாம்

இந்த பங்கு பங்கு: கொடுக்க இன்னும் வேறுபாடு "கங்கைதிறை" என்று கங்கைதிறை
கங்கைதிறை பங்குதிறை: கங்கைதிறைதிறை, கங்கைதிறை, கங்கைதிறை.

தமிழ் இசைச் சங்கம்

★

ஆண்டாள்
திருக்கல்யாணம்
— அழகி நடனம் —
முதல் முறை

★

டிக்கட் எண்: ரூ. 5, 3, 2, 1.

நடப்பு - 4 ந்தவா நடனம்

28-8-44 சென்னை மாலை 8-30 மணிக்கு (வாழ்வாழி பூஜா நிகழ்ச்சி)
லெமன்ஸ் கோர்ட்ஸ் ஹாலில்

தலைவர்
T. S. ராஜமாணிக்கத்தின்
மதுரை தேவி பால
வினோத சங்கீத
சபையாரால்
15-8-44 சென்னைக்குமா
முதல் விதி தளரம்

கிருஷ்ண லீலா

நாடகம்

★

திருவனந்தபுரம் சித்ரா தியேட்டரில்
வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது

பக்க 6
இதழ் 8

1944 செப்டம்பர் 24

{ தா.வி.சு.
பக்க 149

என்ன செய்து?	9
தேவதாச சித்திரம்	...	உழைப்பு	...	10
செட்டிமன் எங்கே?	12
ஆதார வேறு	16
விவசாயியின் உழைப்பு	...	உழைப்பு	...	17
ஆதார இயல்	...	சாதுவாசி	...	28
வாழ்க வாய்ப்பில் நடக்கிறது?	...	வாழ்க வாய்ப்பு	...	31
செய்ததில்	...	செய்ததில்	...	36
செய்ததில்	39
வித்தியாசம் அல்லவோ?	...	செய்ததில்	...	41
பெரிய உழைப்பு	...	செய்ததில்	...	43
ஆதார இயல்	...	செய்ததில்	...	47
ஆதார இயல்	...	செய்ததில்	...	50
பெரிய உழைப்பு	...	செய்ததில்	...	52
பெரிய உழைப்பு	54

இதழ் 8-ம் பக்கத்தில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை.

★

★

இதழ் 8-ம் பக்கத்தில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை. இதில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை. இதில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை.

இதில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை. இதில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை. இதில் உள்ளிருந்து எடுத்திருக்கிற படங்கள், எல்லாம் உண்மையானவை.

23-8-44 ஐதல் 3-வது வாரம்

சென்னை

ஒற்றைவாடை திரேட்டரின்

கைக்கொள்வது அரசு

N. S. செதண்ணன் அவர்களின்

மதுரை சூ 10552 பி124120 கையாள்

"சூம்பாவை" ருக்கு

K. R. ராமசாமி

கா.க.தம்

மேலே ஹரா

★

தென்னை நகரம் தட்டல் கிடைக்காத
பெரிய, சிறிய, 101 குடி 8-30 மணிக்கும்
குடியே, பதல், கைக்கொள்வது 8-30 மணிக்கும்

கூடுகட்டுவது அரசு

3-0-0, 1-12-0, 1-3-0, 0-9-0, 0-4-0

P. V. சத்திராஜ், ருக்கோர்.

கைத்தரி ஸ்டாண்டர்ட் துணி ரகங்கள்

பித்திரேக திராவணி விற்பனை

குறைந்த விலை!

உயர்ந்த கமிஷன்!

கைத்தரி மூல் கைக்கொள்வது படுத்தியதை ஒட்டி திராவணிக் கைக்கொள்வது
பெரிய, சிறிய, 101 குடி 8-30 மணிக்கும் குடியே, பதல், கைக்கொள்வது 8-30 மணிக்கும்

கைத்தரி பெரிய	தட்டல்	கைக்கொள்வது	குடி 1-43	குறைந்த விலை குடி 1-43
கைக்கொள்வது - 1				
கைக்கொள்வது	30	30"	8-11-3	9-10-8
கைக்கொள்வது	20	30"	8-11-3	9-11-0
கைக்கொள்வது - 7				
கைக்கொள்வது	20	44"	8-10-9	9-9-8
கைக்கொள்வது	20	44"	8-10-9	9-9-8

100 குடியேக்கும் கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது

கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது

சென்னை மாகாண கைத்தரி-தேவாணி கூட்டுகூறு கைக்கொள்வது, கைக்கொள்வது

158, கைக்கொள்வது கைக்கொள்வது, கைக்கொள்வது.

P.A.ராஜ் செட்டியார், பீரகூர்
தந்தி: ராஜா-கோயமுத்தூர்-மோன்.218A

கலியாண காலத்திற் கேன்று

புதுமாதிரி புடவைகளும், இடா ஜவுளி துடை
களும் கம்பெனமாக தகுதிக்கேற்பட்டிருக்கின்றன!

ஒவ்வொன்றாகவும், கேட்டிச் சாயத்திலும், திண்ட
உதழப்பித்தும் தங்கு தகைவிக்கா உத்தியோகம் உண்டு!

புடவைகள்:—சமையலுக்குத் தகுந்த கேட்கவேண்டிய குறுகிய புடவைகள் பலர்த
செய்யப்பட்ட தெத்தியான பரட்டிகள் புது மாதிரி சமையலுக்குத் தகுந்த
துடைகளும் 6, 7, 8, 9 கேஜம் கேட்கும், பாய்குடைகள் முதலியன.

பெங்களூர் புட்டுச் கேட்கும்:—சமையலுக்குத் தகுந்த கேட்கும், கேட்கும்
பாய்குடைகள், சலிக்கைகள் திண்டும் அழகுக்கேட்கும் விக்கைகளைப் பார்த்து
சமையலுக்கே தகுந்த வஸ்து உடுத்தக்கூடிய புது கேட்கும், பாய்குடைகள்
கேட்டிக், துப்புக்கைகள், தாண்டிள் கேட்கும் கடைகள் குறித்துள்ளன!

தேவிக் கைத்து பரகும் கை!

மதுரை குயிலை
218, சேழாபுரம் வீதி,
மதுரை.

பேசும்: 21 Tel: "YESARBIRAY"

SRB

மதுரை குயிலை
218, சேழாபுரம் வீதி, மதுரை.
Tel: "YESARBIRAY" பேசும்: 218

S. R. B. குப்புசாமி அய்யர் & சன்
(FORMERLY S. R. மதுரை அய்யர் & சன்ஸ்)
பிரபல மதுரை, மதுரை ஜவுளி வியாபாரிகள்.

நம்பிக்கை!

வந்த விருத்தியை
உருவாக்கி அளி
த்து உபயோகப்படுத்தி
கூட... அவர்கள்
அதை மெருகாக விரு
த்தாக்கி உபயோகப்படுத்து
வதற்கு உத்தமமாக
உத்தியோகம்... உரு
வாக்கி அளிப்பதில்
உத்தமமாக உபயோகப்படுத்து
வதற்கு உத்தமமாக உபயோகப்படுத்து
வதற்கு உத்தமமாக உபயோகப்படுத்து

நாஸிஸ் வரம்புடைய அம்மை,
செயல்பாடுகள்

கொலம்பியா
வெளியீடு

பூம்பாவை
டாக்கீ பாட்டுகள்

U.R.ஜீவரத்னம்

GE. 6166:- காணிக்கையாக
ஆடினும்.....
GE. 6167:- வாசம்தும்.....
போதும் போதும்
GE. 6168:- காலம் வீண்போததே
வருமாம்.....

K.R.ராமசுவாமி

GE. 6169,
ஆனந்தம்
ஓம் நமச்சுவாயம்

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.

GRAMCO

மேற்கண்ட சீக்கிடுகள் வங்காளம், கங்கா, கருவா

முகமது இராஜிம் & கம்பெனி, கொச்சி, S. கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சூராவதி,
V. S. ராஜசுப்பிரமணியன் & கம்பெனி, சென்னை, மகாஜி, கொச்சி, கொழும்புத்தி,
M. A. வித்தலாஜி & கம்பெனி, உதகமண்டலம்.

பூண்டவன், தொட்டித்துநீன் வே
போத்தவன், போளுதுதீத் த(து)
யான்(டு)?" என இவ்வுயேட் டான்,
எயிலர்கோன் இதன்கோன் ஆன்.

[தூண்டா தவந்த: தூண்டோன் உயித்த
தோண்ட: பாதந்தான்: தூண்டவன்:
தான்: தூண்டா தவந்த: பாதந்தந்த
இடம்: தூண்டா தவந்த: தூண்டவன்,
தொட்டித்து நீண்டு போத்தவன்: அத்த
தப்பி எய்யவன்: போளுது தீத்த
யான்(டு): இரப்போளுது எய்கெ தீத்த
எய்கெ(டு): எய்கெ(டு): தொட்டித்து
அதன்கோன் (டு):]

முதல்கு உயர்வாருண்டவன் எய்கெ
கோன் (டு): எய்கெ(டு): எய்கெ(டு):

இருளே பழுத்தநிலை பன்ற சொல்
தூண்டவன் அத்தவன் தானதும் சேத
வும் அத்தவன் உயர்வாருண்டவன்
புல்லில் பழுத்த தூண்டவன். ஆன்:
தூண்டவன் (டு): இவ்வுயேட் டான்
போன் பத்தித் சொல்லுகிறேன் (டு).

அத்தவான் உயர்வாருண்டவன்
அத்தவான், அத்தவான் (டு):
அத்தவான், அத்தவான் (டு):
அத்தவான், அத்தவான் (டு):
அத்தவான், அத்தவான் (டு):
அத்தவான், அத்தவான் (டு):
அத்தவான், அத்தவான் (டு):

போன்ற தூண்டவன் தோன்ற தோன்றவன்
பாதந்தான், -- தொட்டித்து: உயர்வாருண்டவன்:
தூண்டவன் அத்தவன் அத்தவன்:
தூண்டவன் தூண்டவன்: உயர்வாருண்டவன்:

அத்தவான் இவ்வுயேட் டான்
எட்டிக்கு (டு): எய்கெ(டு): உயர்வாருண்டவன்:
எய்கெ(டு): எய்கெ(டு): எய்கெ(டு):
எய்கெ(டு): எய்கெ(டு): எய்கெ(டு):
எய்கெ(டு): எய்கெ(டு): எய்கெ(டு):

அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):

[அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):

அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):
அத்தவான் (டு): எய்கெ(டு):

யாழ்ப்பாணம் நேதாபுரத்திலும் காவிரிப்
குளியிலும் பகையாளர் காட்டு
யளித்தனர்.

பெரு மனது பொழிந்து விட்டுப் பற
 ளன் ஆவிட்டதாயினும், ஊராத்நீர்
 ஓப்போதும் மேகத் திரங்கன் காணப்
 பட்டான். அவை, இடையில் நங்குடி
 தந்த கோமல்காரை நோக்குதல்
 199 பாண்டிநாடு போல் ஆராய்தல்
 அந் நோக்கல் 199 பாண்டிநாடு
 இவ் வுணர் வெ லுத் துன்பு

அவ்வீழ் தெளிந்த விட்டு அவர்
தெளிவாகிறார்.

1. கிணத்திலிருந்து தண்ணீர்
 புகையானதோடுபுகைகூடியதும்
 மழைத் தண்ணீர் அளவுக்கு வந்து
 கொண்டுள்ளது. குளத்தில் வாய்க்க
 வந்து கடல்மீதுமிருக்கிறது.
 தண்ணீர் இருந்துப் போர்ந்துத்
 தோண்டித் தோண்டியது.
 மேலாகப் பிடித்தது.

அந்தக் குளிர்த வாடைக் காற்றில் அடிப்பட்டினும் பட்சிகளுக்குக்கூடத் தொண்டை கட்டிக்கொண்டதுபோல் தோன்றியது. சாதாரணமாக 'கல கல' வென்றும் 'கிணு கிணு' வென்றும் கேட்கும் புளவியங்களின் குரல் ஒலி, இப்போது 'கர கரப்பு' சத்தம் கலந்து காடில் விழுந்தது.

விண்டியில் அத்தனதக்கும் மருபக ளுக்கும் பின்வருமாறு சம்பாஷனை நடந்தது.

"இன்றாக்கு டயாழ் பெய்யுமா, சிவகாமி!" என்று அத்தை கேட்டான்.

"மல்லமா! எங்கே இருக்கிறது!" என்று சிவகாமி.

"ஆமாம்; மனாசைக் கண்டால் மயிலுக்குக் கொண்டாட்டத்தான்!" என்று அத்தை.

"ரதிக்குக் கொண்டாட்டத்துக்கு அன்ன கேடு?" என்று சிவகாமி.

"என்ன சொன்னாய்?" என்று அத்தை.

"என்ன கேட்டீர்கள்?" என்று சிவகாமி.

கொஞ்சம் செவி மத்தவர்கள் அத் தைக்குப் பேசுவதிலே அழகப் பிரியம். எனவே, அவ்வப்போது சிவகாமியிடம் ஏதாவது கேட்டுக் கொண்டும் சொல்லிக் கொண்டும் வருவான். அந்தப் பேச்சுக்களை மனதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலேயே சிவகாமி ஏதாவது மறு மொழி சொல்வான். அது காடில் என்ருய் விழாமல் அத்தை வேறு ஒன்றைக் கூறுவான். இதே நிலையில் அவர்களுடைய பிரயாணம் நூறு நாள்களாக நடந்துகொண்டிருந்தது. காஞ்சியிலிருந்து ஏறக்குறைய ஆறு நாட்கள் தூரம் அவர்கள் சிதம்பரம் போகும் சாலை யில் பிரயாணம் செய்திருந்தார்கள்.

அந்த மாரி காலத்து மாரியைப் பொழுதில் வெளி உலகமானது எவ்வளவுக்குக் குளிர்த்திருந்ததோ. அவ்வளவுக்குச் சிவகாமியின் உன்னம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அதில் தீ மலை நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டிருந்தது. கொழுந்து விட்டெரிபு

துவாங்களுடனே அக்கிவி ஆறு பிர வசித்துக் கொண்டிருந்தது.

உலவ வேண்டியாக அவர்கள் இந்த யாத்திரை கிளம்பினார்கள். வழிப் பிரயாணத்தில் புதிய புதிய இடங் களைப் பார்த்ததினாலும், புதிய புதிய காட்சிகளில் அவ்வப்போது கருத்தைச் செலுத்தியதினாலும், இடையிடையே சிவகாமிக்குச் சிறிது கீம்மதி ஏற்பட்டு வந்தது. இல்லாவிட்டால் இதற்குள் னாக அவளுக்குச் சித்தப் பிரமை ஏற் பட்டிருந்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கும்.

மாமல்லரைப் பற்றி நாகரந்த் பஞ்சு கூறிய விஷயங்கள் அவ ளுடைய மனதில் அத்தகைய பிர மைக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணி விருந்தன.

நீமக்கு வேண்டியவர்களைப் பற்றி, அமது அன்புக்குரியவர்களைப் பற்றிச் சாதாரணமாக ஏதேனும் கெடுத லான விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டால் அமது உன்னம் கலபத்தில் அம்பு வ தில்லை. "அப்படி யெல்லாம் இராது" என்று மனதைத் திருப்தி செய்து கொள்வோரும், அவதூறு சொல்விற வர்களிடம் சண்டை பிடிக்கவும் ஆவத்தமா யிருக்கிறோம்.

ஆனால் எக் காரணத்தினாலாவது அமது வேண்டியவர்களிடம் குற்றம் இருக்கிறதென்று அம்புப்படி நோர்ந்து விட்டால், உன்னத்தில் கோபம் கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கு கிறது. வேண்டியவர்கள் மீது மட்டு மல்ல; அம் மீதே கோபம் உண்டா விறது; உலகத்தின் மேலேயே கோபம் கொள்கிறோம்.

இந்த மனித இயற்கை காதலர் களின் விஷயத்தில் ஒன்றுக்கு நூறு மடங்கு ஆகிவிடுகிறது.

காதலன் எவனும் தன்னுடைய காதலியைச் சாதாரண மானிடப் பெண்ணாகக் கருதுவதில்லை. தெய்வப் பிறவி என்றே கருதுகிறான். தேவ லோகத்திலே அயிர்த பாவம் செய்து தொண்டு ஆனந்த அமர வாழ்க்கை கடத்த வேண்டியவன் தன் பேரில் கொண்ட அன்பினாலே இந்தப் பூலோகத்திலே வாழ்ந்து வருவதாகக் கருதுகிறான்.

காதலியோ, தழைதைப் பிராயத்தி லிருந்து தன் மனத்தில் தானே சிருஷ்டி

செய்து கொண்டிருந்த இயட்சிய புருஷனுக்குரிய சகல உத்தம குணங்களையும் காதலன் மீது ஏற்றி அவனைக் குற்றம் குறையே பில்வாத தெய்விக புருஷனுடைய எண்ணிக் கொண்டிருன்.

இந்த எண்ணத்துக்கு மாறாக வாய் எது சொன்னாலும் காதலர்களின் மனத்தில் ஏறுவதில்லை.

ஆனால், ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால் அவர்களுடைய கம்பிக்கைக்குப் பங்கம் ஏற்படும்போது, மகத்தரன் ஏமாற்றும் உண்டாகி விடுகிறது. மலையின் கிரகத்திலிருந்து திடீரென்று அதன் பாதாளத்தில் விழுந்தெய்துகிறப் போல ஆவிவிடுவதற்கு.

சிலகாலி தன் இருதயத்தில் ஓர் அற்புதமான திருக்கோயிலை அமைத்து, அதிலே யாமல்ல நரசிம்மரைத் தெய்வம் கருக்கேவலம் மேலான ஸ்ரீ தெய்வமாகப் பித்திஷ்டை செய்திருந்தான்.

நாகநதி கடைய நஞ்சு நொங்கித் வார்த்தைகளினால் அந்தக் திருக்கோயில் ஒரு ரோடியில் இடிந்து தகர்ந்து விழுந்து விட்டது! அதிலே பித்திஷ்டை செய்திருந்த தெய்வச் சிலையும் விழுந்து ரோதுங்கிப் போய் போடியாய் போய்விட்டது!

குமார சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி நாகநதி கடைய அவதூறு அய்வளவு பொருத்தமாக இருந்தபடியால், சிலகாலி அவர் கடையது அய்வளவையும் அப்படியே நம்பிவிட்டான். இராஜ்யத்திலே அய்வளவு பெரிய வுத்தம நடந்து கொண்டிருக்கும் போது, மாமல்லன் காஞ்சிக் கோட்டைக் குன்றையே ஒளிந்து கொண்டிருப்பதற்கு வேறு காரணம் என்ன இருக்க முடியும்?

பொர்க்கனத்திலே பாஞ்சோதியின் வீரதீரக் செயல்களைப் பற்றிய வரலாறுகள் காற்றிலே மிதந்து ஆவனும் சிலகாலியும் வசித்த காட்டுக் குன்றை கட எட்டியிருந்தன. அதெல்லாம் உண்மை என்பதைப் பாஞ்சோதியை நேரிலே பார்த்துச் சிலகாலி தெரிந்து கொண்டிருந்தான். தமிழ் படிக்கவும் சிறும் கற்கவும் வந்த பட்டிக்காட்டுப் பிள்ளை இப்போது

பெரிய தகவறி ஆவிவிட்டான். அரங்கேற்றத் தன்னு அவன் பாசைமீது வேல் ஏறித்து தங்களைக் காப்பாற்றிய சம்பவமும் சிலகாலியின் உள்ளத்தில் அழியாதபடி பதிந்திருந்தது. ஸ்ரீபாநதியின் வீர வாய்க்கையோடு மாமல்லன் கோட்டைக் குன்றை ஒளித் திருந்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்த்த போது, மாமல்லரைப் "பயங்கொன் னிப் பவ்வன்" என்று காடு நகர கொல்லாம் அழைப்பதில் வியப்பில்லை என்று சிலகாலி எண்ணினான். இதனால், நாகநதியின் வார்த்தைகளில் அவருக்குப் புரண வாய்க்கை யற் றிட்டது.

ஒரு விஷயத்தில் கம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிறகு, அதை பொட்டிய இவ் குன்றிலும் கம்பிக்கை பிறப்பது இயல்பேயல்லவா? எனவே, மாமல்லரை "ஸ்திரீ லோலம்" என்று நாகநதி கடையதிலும் அவருக்கு கம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. வீர மன்னர்களுக்குப் பிறந்த தூர்த்தர்களான இராஜ குமாரர்களைப் பற்றி அவன் கதைகளிலே கேள்விப்பட்டதுண்டு. மாமல்லன் அவர்களையே ஒருவர் என்று அவன் ஊர்தும் நினைத்ததில்லை. ஆனால், அதுவும் உண்மையாகத்தானிருக்கவேண்டும் என்று இப்போது தோன்றியது. இல்லாவிடில், இந்த ஏதாழ் சிறியின் மகளைத் தேடி அவர் ஏன் அடிக்கடி வந்திருக்க வேண்டும்? ஆதலா! மாய வார்த்தை பேசி ஏதாழிப் பெண்களைக் கெடுப்பதிலே அவர் ஊதேர்ந்தவரா யிருக்க வேண்டும்! கன்னங்கபட மறியாத தன்னிடம் என்ன வெல்லாம் சொல்லி ஏமாற்றினார்? பவ்வ சாந்தரத்யுத்தின் மெமாசனத்திலேயே தன்னை ஏற்றி வைத்து விடுகிறவர் போல அல்லவா பார்ப்பினார்? ஆகா! புருஷர்கள்தான் எல்லாவும் பவவஞ்சகர்கள்! அதிலும், இராஜ குலத்தினர் எப்பெர்ப்பட்ட சமீரக்க மிதலாத இராதகர்கள்!

வீழிப் பரயானத்தின் போது இந்த மாதிரி எண்ணங்கள் சிலகாலியின் உள்ளத்தில் அடிக்கடி தோன்றி நக வேதனை வசித்தன.

செவ்வயம் அவருக்கு, தன்னுடைய மனோ நரத்யத்திலே ஆகையுடன் நிர்

மாணித்து வந்த இன்ப வாழ்க்கை யாகிய தோட்டை இழந்து தானிட விட்டபடியால், இனிமேல் தன் வாழ்க்கை என்நென்மைக்கும் சேக மாயமாகவே இருக்கும் என்று தோன்றியது.

மாரிகாலத்து மரபை கேரத்தில் வானத்தில் சிதறி ஓடிய மேகங்கள் சில மழைத் துளிகளை உதிர்ந்து விட்டுப் போகும்போது, தன்னுடைய கழிக்காக உலகமே கண்ணீர் வடிவ தாக அவை எண்ணினும்.

இந்த ஒரு வாழ்க்கை மட்டுமல்ல! இதற்கு முன்னர் எத்தனை எத் தனையோ ஜன்ம ஜன்மார்த்தக் கலிலும் தன்னுடைய வாழ்க்கை இப்படியே சேக மயமா யிருந்த தாகத் தோன்றியது.

அந்நேரம், இரவில் எங்கேயாவது தன்மீ யிருந்துவிட்டுக் காலைவில மறு படியும் பிரயாணம் தொடங்கும் போது, ஜகஜ்ஜோதியாகக் குரீயன் உதவியாக மரக்கோள்களில் தங்கி யிருக்கும் கீர்த்துளிகளை பெல்லாம் கவராமணிகளாக ஒளி வீசச் செய்யும் போது, சிவகாமி சிறிது உற்சாகம் கொள்வான்.

மாலைய நேரமீர் பயங்கொன்னி தூர்த்தர் என்று ஏற்பட்டதன் போழுட்டுத் தன் வாழ்க்கையை எதற் காகப் பழுவாக்கிக் கொள்ள வேண்டுர் என்று கருதுவான். உலகம் எத்த னையோ விலத்தாமானது; பவவ வராய்ந்துக்கு அப்பரதும் உலகம் இருக்கத்தானே செய்கிறது? தன் னிடம் அற்புதமான வாட்டியல் களையும் இருக்கிறதல்லவா? அந்தக் களைமயம் பார்த்து அதுபவித்து ஆனந்தமடைய வாக்கிக் கேல்வது போல், உலகம் கரத்திருக்கிறதல்லவா? எதற்காகத் தன் வாழ்க்கை பழுவா கிவிட்டதாக எண்ணிக் கொள்ள வேண்டுர்? ஒரு பயங்கொன்னித் தூர்த்தனின் காதல் பொய்யாய்ப் பொய்விட்டதே என்பதற்காகத் தான் ஏன் கீர்த்தரமான சேகக் கடலில் மூழ்கி விட வேண்டுர்?..... இவ்விதம் எண்ணிக் சிவகாமி உர சாகப் பவையப் பார்ப்பான். தூர தூர தெசங்களிலே, பெரிய பெரிய சைபகளிலே தான் காட்டிலம் ஆடுவது

போலவும், கணக்கற்ற ஜனங்கள் கண்டு களித்துத் தன்னைப் பரதாட்டி உபசரிப்பது போலவும் கற்பனை செய்து பார்ப்பான்.

உண்மையில், இத்தகைய மனோ பாவத்துடனேதான் சிவகாமி தன் தக்கமையைப் பெரிதும் தூண்டி, வற்புறுத்தி நாககந்தி பிஷு-வின் யோசனையை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்கான். அதுன் பேரிவேதான் இந்தப் பிரயாணம் அவர்கள் தொடங்கினார்கள்.

ஆனால், என்னதான் மனத்தை வேறு விஷயங்களில் செலுத்திப் பார்த்தாலும், எவ்வளவுதான் பிரயத்தனம் செய்து உற்சாகம் கொள்ளப் பார்த்தாலும், அது சாத்தியமாக வில்லை. அவ்வப்போது குமுறிக்கொண்டு வந்த வேதனை உணர்ச்சியை மூற்ற முடிய வில்லை. பொங்கி எழுந்த ஆத்திர நெருப்பை அணைக்க முடியவில்லை.

மூச்சுமடாக, அந்தி மயங்கி நாலா புறமும் இருள் குழந்து வந்த கேரங் களை சிவகாமியினுடைய உள்ளத்தில் வேதனையும் துயரமும் கணங்கென்றிப் பெருகின.

அந்நேரம் சையங்காலம் அவ்வாறு சேகத்தின் ஆழ்ந்த உள்ளத்துடன் கட்டை வண்டியில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவ் னுடைய நினைவை வேறு பக்கம் திரிப்புப் படியான சம்பவம் ஒன்று பேர்த்தது.

சாலையில் அவர்களுக்கெதிரே ஒரு பெரும் படை வந்து கொண்டிருக்கிற தென்பதற்கு அறிஞறிகள் தென் பட்டன.

சங்கு, கொம்பு, தாசை, தப்பட்டை, பேரிடை, எக்காளம், சமுத்திரகோவும் முதலிய வாத்தியங்களின் பேரொலி யும், அநேக குதிரைகளும் மனிதர் களும் டட்டியும் காவடிச் சத்தாரும், அவர்களுடைய பேச்சொலியும், பொர் முழக்கங்களின் ஒலியும் கலந்த பேரினாச்சம் ரிமிடித்துக்கு ரிமிஷம் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம், முன் னணிப் படை வீரர்கள் அவர்களின் கண்ணுக்குத் தென்படவாயினர்.

குழந்தைகளுக்கு ஆரோக்கியத்துடன் நிரேக புஷ்டியையும்
முடிமலர்ச்சியையும் கொடுப்பது பெர்ஸ் பீஸ்கட்டுகள் என்று
ஒவ்வொரு தாய் தந்தையர்களும் அறிந்திருப்பதால் அவர்கள்
எப்பொழுதும் பெர்ஸ் பீஸ்கட்டுகளையே விரும்புகிறார்கள்

பெர்ஸ் பீஸ்கட்ஸ்

குழந்தைகளைப் போஷித்து வளர்க்கும் ஆகாரம்

சிறுநுண்டிகளுக்கு சிறந்ததோர் உணவு.

PERRY & COMPANY, BISCUITS MANUFACTURERS, USILAMPATTI

வினாக்கள்

அகஸ்தியர்

சகலவித பாவங்களை விடும்

பாண்டவர்கள் அருச்சுனனைத் தவம் செய்ய அனுப்பியிட்ட பிறகு ஒரு நாள் வேளையில் எங்கிற பிரம்மரூபி அவர்களைக் கண்டான். இத்திரப் பிரேந்ததியும் புதித்புரையும் புதித்புரந்த பிரமணர்களின் கூட்டம் வந்த சத்திலும், கூடவே இருந்துகொண்டு வந்தது. இது ஒருமித்ததில் கஷ்டமாகவே இருந்தது. "எது பரிவரணமாகும்தான் இடைப்படி பிரவாணம் செய்ய முடியும். இந்தப் பரிவரணத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு நீந்தப் பரந்திரை செய்பவர்கள்" என்று சொல்ல முன்வர் செய்வதை ஒப்புக்கொண்டு புதித்புரம் அகஸ்தியருக்குத் தெரியப்படுத்தி விட்டான். "அவர்கள் தங்க மரட்டையைக் கழுவி எவ்வ பௌணியும் வித்யைச் சமை யற்காரனை அன்பு சிறுவர்களுக்கும் சரணு பக்தியை மட்டும் முன்னிட்டு வந்திருப்பவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் நிதிரைப்பத

மகாராஜாவைப் போல அடைவதாம். அவர் ஆதரிக்காவிட்டால் பரந்திரை நானும் அருமனிடம் போகலாம்" என்று மகாராஜைப்படுத்தித் தன் பரிவரணத்தைக் கருக்கெடுத்தான்.

பிறகு பாண்டவர்கள் புண்ணியசேஷத் திரவ்யங்கு பரந்திரை போனார்கள். அங்குள்ள அயர்கள் கண்ட இடங்களில் புரவ கைதலாக் கேட்டுக் கொண்டே செல்கிறார்கள். இவ்வாறு செல்வப்பட்ட கைதலையில் அகஸ்தியர் கைத ஓங்கு.

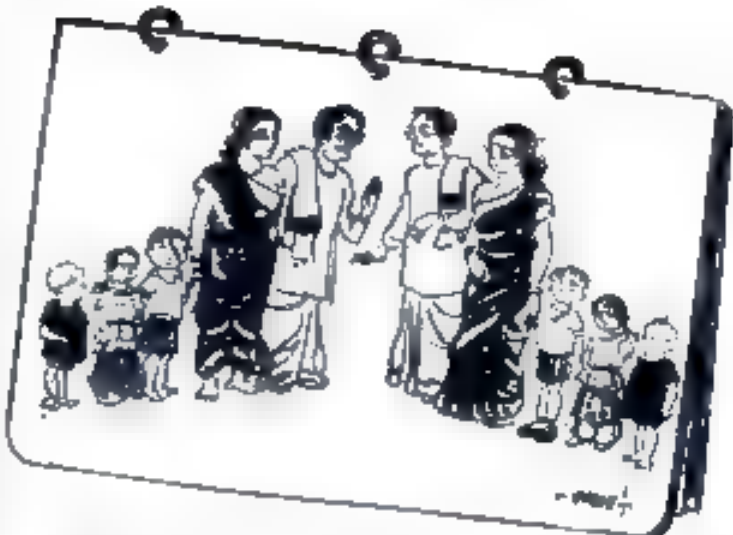
அகஸ்தியர் ஒரு மையத்தில் வில நித்திகள் தலைமேலாகத் தேரங்கெக் கொண்டு தன்ப நிலையில் இருப்பதைக் கண்டார். "நீங்கள் யாரீர்கள் இந்தக் கருணைமைய தவம் புதிதிற்குள்?" என்று அவர் கேட்டதற்கு அந்த ஜிவர்கள், "மகாராஜா அவர்கள் உன் னுடைய ஸ்ரீமேற்கு வசியேயும், நீ விரைவ மயவரண னிருப்பதால் எவந்தப் பின் எவ்கருக்குப் பின் டம் தருவாய்க்க இவ்வா மம் போகலாம். அதற் காக இந்தத் தவம் செய்கிறேன். நீ புத்திர சந்தா னம் பிரவரணத்திற் புதி திருவாய்க்குள் நான் இப்போது நின்று தப்புவேன்" என்று

நிறுக்க. இதற்குக் கேட்ட அகஸ்தியர் விவரமும் செய்து கொண்பத் தீர் மனத்தார்.

விதர்ப்பதேசத்து

அரசன் தனக்குத் குழந்தை உண்டாக வில்லை யென்று துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அதற்காக அவன் அகஸ்மியமாக யானை மூலி வகுடைப ஆளியைக் கேட்டான். அப்போது "உனக்கு ஒரு மகன் உண்டாகலாம். அவனை என்ரு மூலியைவாகத் தருகாயாக" என்று சொல்லி அரசனுக்கு மகன் தந்தார். உயகத்திலுள்ள ஸ்திரீ வாகுடைபகளை யெய்லாம் கொடுத்து மிகக் கொடுத்தவிட ரூபத்தை மனதில் நினைவாணித்துக் கொண்டு அரசனுக்கு அகஸ்மியம்

"சாண்டர எம்பு! ஈகத்தையொழுகக் கண்டிக் காய்ப் பார்த்தாய் என்ரும் போய்க்கொரு பிறகுட. கண்டிக் பார்த்துக் காய்ப் பார்த்துக் கொண்டுக்கொடுப்பீர்"

இந்த வாரம் தந்தார். அரசனுடைப பாரிதையுமீ கருப்பம் தந்ததுப் பெண் குழந்தையைப் பெற்றான். குழந்தையின் பெயர் யோபாமுத்திரை. யோபாமுத்திரை அகஸ்மியம் மனத்தில் உற்பலி கொண்டு கொண்டு வாகுடைப கொடல் கொடுத்த அழகு வாய்ந்தவனாக வளர்ந்து விளங்கித்துக்குத் தருத் தருகாம் அளந்தான். அவருடைப ரூப வாகுடைபகளைக் கத்திரிய உயகத்தில் பிசரித்திரை விருத்திலும் அகஸ்மிய ரூபுக்குப் பாய்ந்து எந்த சாணுமொன்றும் அவனை வரிக்க மாவின்கூ.

பிரமகு ஒரு வன் அகஸ்மிய மூலிய

விதர்ப்பதேசம் வந்து அரசனைக் கண்டு. "என் லுடைப பித்தருக்குக்குத் திருப்பி கொடுப்ப புத்திரை விரும்புத்திரை. வாகுக்குத் தந்திரை உய்க்கை வனக்குத் தருகாயாக" என்று கேட்டார்.

தூற்றக் கணக்கான கல்வினை கணால் தூற்றப்பட்டுத் தந்திரைக்கன் பணிவிடைவாய் பெற்றது வனந்த தன் அருமை மகன் வனவாகன் செவ்யம் முலிவகுக்குக் கொடுத்துவிட. அரசனுக்கு மகன் வரவில்லை. ஆனால் முய் செவ்ய வாகுக்குத் தந்திரை வினைத்து விட வின் கொபர்த்துக்குப் பாய்த்தான்.

சாணுவும் தவளரும் துயரத்தில் முழுவ் வகுத்துவனத் யோபாமுத்திரை பார்த்தான். "என் வகுத்துவிடுகன்? என் விமித்தம் கிடுகன் சாயம் அடைப

வாகுது. என்னை மூலி வகுக்கே கொடுத்து உய்க்கைக் காய்ப்பாற்றிக் கொண்டுபகன். துயரம் வேண்டாம். இதுவே என் பிடுவலும்" என்றான்.

யோபாமுத்திரையின் சொல்லிக் கேட்டு அரசன் சமாதானம் அடைந்தான். லுடைபபடி அவனை அகஸ்மிய வகுக்கக் கொடுத்து விளக்கம் முடிந்தது.

முலிவகுடல் யோப சாணுமொரி புறப்பட்டான். "இந்த உய்க்கை ஆடை கிளையும் ஆபாணங்கிளையும் கழற்றி விடு" என்று அகஸ்மியம்.

உடனே யோபாமுத்திரை தன் கழற்சி ஆபாணங்கிளையும் கழற்றி கிளையும் கழற்றி அவற்றைத் தன் தாழி கழுக்கும் கன்னிகைக்கும் கொடுத்து விட்டு நாடிவரும் தோழரும் கட்டிக் கொண்டு முலிவகுடல் வனம் செங்குன்.

அப்பகத் துயரத்தில் யோபாமுத்திரை அகஸ்மியருடல் அடிக வன் வரதல் காதல்ப் பணிவிடை செவ்ய முலிவகுடல் அகாயப் பூணாகக் சம்பாதித்தான்.

ஒரு வன் பிசியம் மேலிட்டு முலிவக் மகன்வனாக் கருப்பம் வனக்க அழகத் தார். யோபாமுத்திரை ஸ்திரீகளுக்கு இயற்கையான வேட்கம் மேலிட்டுத்

தலை வளங்கிக் கைகடம்பி, "கவரீ! நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆயினும் என்னுடைய பிரதிபலிப்பைச் செய்ய வேண்டும்" என்கும். அவனுடைய ரூபசொகுந்தரீயத்தினாலும் சேத்தினாலும் முற்றிலும் மகன் கவரப்பட்ட முகமீர், "அப்படியே!" என்குர்.

"பிரதானனுடைய விட்டியை இருந்த காலத்தில் நான் படுத்த படுக்கையையும் அணிந்த வஸ்திராபரணங்களை யும் போன்ற இவ்வாடத்திலும் உம்மகன் நான் அடைத்து, கீல்களும் இவ்விரகம் சேர்ப்பதில் அணித்து சந்திராசுமரம் எங்கிற் சேர வேண்டுமென்பதே என்கிறப்பம்" என்கும்.

"இ சொல்லியபடி செய்ய எனக்கு செய்வம் உது, சொல்லியமோது, நீயும் நானும் வகத்தில் வசிக்கும் தரித்திரர்கள் அய்யோ!" என்குர் அகந்தியர்.

"கவரீ! நீ தம்பு பெருகையினுள் எவ்வாறு படைத்தவரானீர்! ஒரு கீழத்திற் உவகத்திலுள்ள செவ்வம் அகித்தும் நீ சம்பாதிக்க முடியும்" என்கும் மோபாருத்திரர்.

"இ சொல்லுவது உண்மை. ஆனால் அங்காது தவத்தின் வலிமையால் நான் தன் சம்பாதித்தால் அது தவத்தின் பயனை அழித்துவிடுமே! இது உனக்கு விருப்பமா?" என்குர்.

"அதை நான் கிறும்பவில்கு. தவத்தைப் பயன்படுத்தாமல் போதிய தன் எவ்வோவது சம்பாதித்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிறேன்" என்கும்.

"பாக்கெவதிலே! அப்படியே செவ்வமே" என்குர் அகந்தியர் மகிழ்ச்சி குத்தொல்லிவிட்டு, சந்திராசுமர பிரமணியப் போல் அரங்கிற் பாடுக்கப் புறப்பட்டார்.

மீக்க செவ்வம் படைத்தவன் என் னாதித்திப்பற்ற ஒரு அரங்கிடம் அகந்தியர் செங்குர்.

"தன்மியைப் புல்கிறேன். பிரதானுக்கு குதிரையவது துல் பவையது பற்றிடலாம் எனக்குத் தரவேண்டும்" என்குர்.

அந்த அரங்கிற் புல்கியின் யாதவ யும் சேவையையும் ஒன்றும் மயதக்காமல் முகிழ்ச்சிடம், "பாந்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அனக்கை ஒப்பு கத்தான். பாந்துதின் வரவு சொல்லு கண்பாகப் பாந்துதின் மீச்சு ஒன்றும் இதுக்கவல்கு. அரங்குக்கவல்கு அரங்குத் சரிவாகவே செயலும் எப்

போதும் எத்பட்டு விடுகிறது. முன்னுட் காலும் இப்போதும் போலவேதான்!

இதக்கண்டு, "கேதே எவ்வோவது பார்க்கிறேன்" என்குர் அகந்தியர் புறப் பட்டார். அந்த அரங்கிற், "நானும் கட வுமிருேன்" என்குர் அவனும் முகிழ்வு டுடன் கூடச் செந்து இருவரும் மற்ருரு சாணாவிடம் போலிக் கேட் டார்கள். அவ்விடத்திலும் அந்த சிவமையாக இருந்தது. சிவமையாக சொல்லுக்கு எவ்வோவு வேண்டுமோ அந்த அங்குக்குதான் அரங்கிற் பிரதானு கனிட. மீதந்து வரி வடிக் செய்ய வேண்டும் பன்மிறத்தவகத்தை விவாசுத் திதம் புலம் எடுத்துக் கட்டுமிருர். சிவமையாக வரிக்கப் புறந்துக் கடமை களிப் புரண்பாகச் செந்து தரும என் திரப்படி நடந்து வரும் அந்த அர கிட்டுத்தியாவது தானம் போதும் அவ னுடைய பிரதானுக்கு அந்த அகந்தி ய்கிடலும் துன்பமும் கண்டாகும் என்குர் அகந்தியர் அகந்தியர். அதன்போல் எவ்வாருமாகச் செந்து இவ்வகன் என் மிற ஒரு சொல்லு அரங்கிடம் போல் அவனிடக் கேட்பது கிடெம் என்குர் திராசுத்திரர்கள்.

இவ்வகன் என் த அரங்கும் அவன் தம்பி வாதாபியும் பிராமணிகன் மிகத் தவையும் கொண்டார்கள். பிராமணிக் கை மீதுதக்கு இவ்வகன் அகந்திப் பார். மகமையால் தம்பி வாதாபியை ஆட்கும்படி செந்து அந்த ஆட்டை கெட்டிப் படுத்துவதென்று, வந்த பிராம ணிகனை கண்ணச் செவ்வகன். அந்தக் காலத்தில் பிராமணிகன் மாரிசம் கண்ணிகன். கிந்து முடிந்தவுடன் இவ்வகன், "வாதாபி! வரி!" என்குர் அவ்வகன். தன் கொன்றவர்களை வர வேகத்திலிருந்து திரும்பி வரவழைக் கும் வரத்ததை இவ்வகன் பற்றிக்குத் தன். கெட்டுப்பட்டு இறந்த வாதாபி கதறடி வரி கொண்டு பிராமணிக் குடைய வரித்தவறு பிரந்து விட்டு அரங்கிற் கிரிபுச் சிறித்துக் கொண்டு கொம்பு வரவாகன். இவ்வகன் பல பிராமணிகன் வாதாபியின் செயலால் வரித கிரிசெப்பட்டு பாண்டார்கள். தருமத்தையே மாரந்தி இக் கதற பிராமணிகனை கொன்று தக்கன் என்னத்ததை நெறிவந்தி கருவதாக அரங்கினுடைய எடுத்து.

அகந்தியர் வந்ததாகத் தரித்ததும் இவ்வகன் மிக்க மகிழ்ச்சி வடைந்து அவ்வகன் வர வேன்று வரக்கூப்படி க்குத்து வரத்தான். வாதாபியை ஆட்கை கைமற்றுப் பரிமாறி, "இந்த

முனிவர் இறந்தார்" என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டு அகன்றியகர உண்ணச் செய்தான். விருந்து முடிந்த பின் இவ்வயல், "வாதாபி! சித்திரம் வெம்பிய வா! தாமதித்தாபரனும் முனிவர் உன்னை மீறுவாரி!" என்று சொன்னான்.

முனிவர், "ஓ வாதாபி! யா! உனது சாத்திக்காக நீ தீரணம் செய்வப் பட்டாய்" என்று சொல்லித் தம் வலிற் றாந்தட்டைக் கொடுத்தார். இவ்வயல், "வாதாபி! வா! வாதாபி! வா!" என்று பவ்ருளா பவந்தி கத்தினான். அவ னினினை முனிவர், "வாதாபி தீரணமாகப் பட்டாய். உன் வினாவு அழைக்கிறாய்?" என்றான்.

அகரன் மன உயிர் அகன்றியகர வணங்கி அவர் கோரிய தனங்களைக் கொடுத்து அனுப்பினான். கோபர முத்திரையை அகன்றியர் திருத்தி செய்தார்.

"உனக்குப் பத்து நல்ல மக்கள் வேண்டுமே, அங்கு பத்துப் பேரை வெல்வக்கூடிய ஒருமகன் வேண்டுமே!" என்று அகன்றியர் மகிப்பினவர்க்கிட்ட தாகவும், "பவராவே, புகழ் கொண்ட பித்தராலும் தருமத்தில் சிறி கொண்டவனுமாக ஒரு மகன் வே லிரும்புகிறோம்" என்று கோபரமுத் திரை சொல்ல, அவ்வாறே அவன் பெற்றதாகவும் கதை.

ஒரு சமயம் விர்திய மகிவரனது மேரு மகிவிரிமில் பொருளாக மகோண்டு, தானும் மேருவையப் போக் வனந்த துரிய சந்திராதிக்கைத் தடுத்த விடப் பார்த்ததாய். இந்தச் சங்கடத் தைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடிவாகமல் தேவர்கள் அகன்றியகர வேண்டினார் கள். அவர் விர்திய மகிவரன்டைசென்று, "பருவதேரத்தமனே! எனக்கு வற டிப்டர் கடவாரி! ஓர் விரிவத்துக்காக நான் தெற்கே செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் திரும்பிய பின் நீ இஷ்டப்படி வளரலாம். நான் வரும் வகை என் போதத்திருப்பவாக!" என்று சொன்னான்.

அகன்றியரிடம் விர்திய பரிவதம் வளத்திருந்த கொளவத்தினும், "அப் படியே!" என்று மகிவும் ஒப்புக் கொண்டதாகவும், இந்த ஒப்பந்தப்படி அகன்றியர் தெற்கே போவவர் திரும்பி வரவே விரிவை என்றும், விர்திய மகிவும் வளராமல் இதுவரையில் படுத்திக் கிடக்கிறது என்றும், அதிலிருந்து அகன்றியர் தென்னுட்டியேயே இருந்து விட்டார் என்றும் பாரதக் கதை.

உருக்கம்
கோழங்காள்
பரிசுத்தம்

தெய்வத்திற்குப் பரிசுத்தம் இவ்விதமாகவாதது. மிகவும் சத்தமளிக்கும் உருவகமாக வராமல் ஐயாக வலமாக போய்கப் பட்டிருமே வரம் உபயோகமே வேண்டும். கோயிலின் ஏத வம்பு யிருக்கலாம். ஆகவே, கோதேரே வான்டியை வகை தரும் வாய்ந்த தவர வந்தோர் சத் தவரவே, கோதேரே கோதேரேப் பொருட்கள் வெவ்வாகவகைப் போவது. தனிமைப்பல உப யோகப்படுத்தப்பட்குவது. வெதவாத தவ மிருக கோதேரேயும் வாதம் அவவகை இவ்வகை வாத சாததத் வதவப் பதிருடலாயும் பொருட்பப் பெறத கோதேரே வாத கோதேரே வது இவ்வகை குளிகை, இதம், மனம் இவ்வகைபுதவப் தவாகைப் பதித்தம். வதிவ, சீர்தவ வடிகை கோதேரே மிருக, அவதத் தவகைப் பதித்த கோதேரே தவர வாத அவதவப் போப்பவாத வெதவதார் சத்ததாகும்!

கோதேரே வாதவ மிருகிகைக் கொளவும் கோதேரேயகைவர வகை வேம்பின் குளக்கை புதலப் போம்.

Sandal

கோத்தேரே வாத வான்டல்

வந்தாள வேம்பு

கோதேரே கோதேரே, விதிபெட்டி,
Kodair (191, 192, 193); Kodair (191, 192, 193)

ஜப்பானியப் பிரசாரகர்கள் " இந்தியாவை
 நாங்கள் விடுதலை செய்வோம் " என்று
 ஜெபிக்கிறார்கள். தம் சொந்த நாட்டிலேயே
 ஒரு போதும் சுயேச்சையோடில்லாத மக்கள்
 இப்படிப்பட்டதோர் வாக்குறுதி கொடுப்பது
 வேறு அழகுதான். இந்தியா சுயராஜ்யமாகிய
 நாடுகிறது. யுத்தத்திற்குப் பிறகு அதை
 அடையத்தான் போகிறது. மற்ற ஆசிய மக்
 கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டுமென்போ
 ரிய விடுவிக்கக்கூடாது என்னும் எண்ணம்
 கொண்டோர் இராணுவத் தலைவர்களின் ஆதி
 க்கத்திற்குட்பட்டுள்ள நாட்டவரின் உதவி
 எதுவும் இந்தியாவுக்குத் தேவை யில்லை.

வெற்றி வழியே விடுதலை

கண்கூடாகக் காண்பவதயே தம்புகிரேமும்.

வினாக்கள் இரங்குதலால்
எதிர் கருத்தை முன்விட்டுத்
பிரீதியை வலப்படுத்தியுக்கொள்
தலும் என்று தெரிவிக்கலாம்.

மேதர வறகுயி துறவுயி பரவியதி
மேய்வாழிநாள். கணவனாள் அநாள்
கடப்பாடுயி கிதிநீர் அகலாநாள்
பிறப்பிவாழ்ந்தாள். பிறப்பிவாழ்ந்தாள்
மேலுமே வந்தாள். அந்தரம் மேலுமே
நின்றாள். மேதர வறகுயி துறவுயி
மேலுமே வந்தாள். அந்தரம் மேலுமே
நின்றாள். மேதர வறகுயி துறவுயி
மேலுமே வந்தாள். அந்தரம் மேலுமே
நின்றாள்.

[illegible]

தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குரிய
தொகுப்பு முறைகள், புத்தகங்களையும்
கூட. அப்படிப்பட்ட அறிவு உடனடியாக
நினைவிலிருந்து அழிந்துவிடும்.

[illegible][illegible]

உய்யுதல் உயிர்நலம்

மிச்சப்

படுத்திங்கள்.

மிச்சப் பஞ்சுதுயறத

முதல்த் செய்யுந்ஞர்.

தேசியப் போக்குவரத்துத் துறையும் தேசிய வேண்டுகோள்

AAA 1114 TM

வாழ்க்கையில் நடங்குமா?

வினாக்கள்

பத்திரிகையில் ஒருவர் பின் வரும் வினாபரம் வெளியளித்தார்:

"விட்டு விவரத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளவும், காரியதரிசி வேலை வாங்கவும் ஒரு வாரியர் தேவை. வயது 30க்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. சம்பளம் ரூ. 150. இதன்மீது இவர்களில் யோசனை வந்து விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும். கொக்கலிங்க முதல்வர், பாலன், சரயப் பெட்டை, சொந்தர்."

அதிலே பதா பதறலாக இருந்தவர் கொக்கலிங்கம். காரிய முப்பது வருஷங்களுக்கு முன், அவரில் காலநாடு இல்லாமல் அவர் சொந்தப் பட்டைத் துக்கு வந்து, தம் தூர பரிந்துரை ஒரு தனிகளிடம் வேலைக்கு அமர்ந்தார். தமது உழைப்பாலும், குண விசேஷத்தாலும் எஜமானில் கனம்மதிப்பைப் பெற்றார். அந்த தனிக் கணவிக் காலத்திலும், தம் சொத்து அம்மனையவரின் சொக்கலிங்கத்தில் பெயர்த்து எழுதி வைத்து விட்டுச் சென்றார். இதற்குப் பிறகு தான், குமாரத்தா கொக்கலிங்கரை விடுத்தவர் இவ்வேற்று பாலன் கொக்கலிங்க மாராள்.

கொடுக்கல் வாங்கல் விஷயத்தில் முதலியார் கருவண்டிப்படுத்தான். கடன் வாங்குவதைத் தடுப்பதற்காகவே அதிக வட்டி வசங்குவதாக அவர் வாதிட்டார். சொல்ல சொல்லிக் கொப்பாற்றுவது எல்லாவு தீமை என்பதை குறுப்பிக்குவது, விட்டை ஐப்பி செய்வதாகச் சொல்லுவார். அவர் மனத்தில் பட்ட கடன் மையவரான அபிப்பிராயங்களை வெறும் பரப்பு வாங்கிவை என்று எண்ணி வருத்தம் பரிசுத்தித்தார்கள்.

இப்படிப் பட்டவர் பத்திரிகையில் மேற்கண்ட வினாபரத்தைச் சொந்தம் வாசித்தான் ஆச்சரியப்படமாட்டார்களா? "இது மேலும் துன்பம்! இதில் ஏதாவது குறுக்குவா?" என்று சிந்தித்துச் சிவந்தான் வேலைக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களில் பகபதி பி. ஏ. யும் ஒருவன்.

ஒரு நாள், காலை முதலியாரின் வீட்டுக்குப் போய்ப் பகபதி, வேலைக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டான். அவரின் பரந்த துமே. "இவ்வந்தன் நமக்கு ஏற்ற தன்!" என்று முதலியார் நிர்மாணித்தார்.

ஆதலாலுபகபதின் தேர்வு பகபதியின் முகத்தின் சந்தையும் கம்பீரமும் இருக்கே விளங்கின.

அதிலிருந்து பகபதி, முதலியாரின் வீட்டை கவர்க்கம் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். காலைப் பத்திரிகை களைப் படித்து முதலியாருக்குச் செய்தி களைச் சொல்வான். சிறிது நேரம் கணக்குப் புத்தகங்களைப் புரட்டி விட்டுச் சாப்பிடப் போவான். சரயப் காலம் ஆனதொரளவு விளையாடப் போவான். மொத்தத்தில், அவன் சாது பேரகம் அறுபித்து வந்தான். காரையல் ஆனதும் ஆகாது. முதல் சாப்பாடு பகபதிக்குத் தான் வெல்லும். முதலியார் அவனுக்கு எவ்வளவு கத்திரம் கொடுத்திருந்தார் என்பதை கவனிக்கலாம்.

இவ்விதம், நாட்கள் ஓடிச் கொண்டிருந்தன. பகபதியின் இல்லாமலான வாழ்க்கையில் ஏதிர்பாராத சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. ஒரு நாள் முதலியாரின் தனையவரின் பெண் கொக்கலிங்கம் பம்பாய் விடுத்து வந்தான். அவன் தந்தை சித்தப்ப முதலியார் அங்கே கனிய கத்திரிகை விடுந்தார்.

"மேலும் துன்பம் வந்திருக்கிறதா?"
"செட்டி தாது ஏன்?"
"அதாவது என்ன செட்டி தாது? தானே சொல்லாதே காரணம்!"
"பேரவரே! நான்! அதற்கு என்னென்ன காரணம் சொல்லுகிறேன். பருத்திப்போட்டை, கொத்து விதை வேண்டாம் தெரியாதே போகிறது!"

செங்கென்கை பழைய சிலையில் இருந்தபோது அவரது தாமரன் அவரைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கூட இல்லை. செங்கை வந்ததும் பழைய உறவினர்களுள் அங்குடன் இழைவ ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆனால் எப்போதுதான் செங்கென்கைத் தந்திரக் களத்தில் செங்கை முடியாத வரலுகை இருந்தது. சிலசொல்லைக்குள் மனக் கெட்ட நூற்று விருத்த சமயங்களில், அவர் 'கைகம், கைகம்' என்று உலிவாவிடுவார். கைகம் அடிக்கடி சித்தப்பாவின்கிட்டேக்குப் போவதை அவன் பெற்றோர்க்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

தாமரையார் குடும்பம் செங்கென்கை இருந்தபோது, கைகம் ஓயாரால் சித்தப்பா விட்டுக்கு வந்து விடுவான். சிதம் விதமாய் ஆடைகளுள் அணிவதும் முதலியார் குழந்தைக்கு வரவில்லை கொடுப்பான்.

பின் வருஷங்கள் கழித்துக் குரந்தை மயர் பார்த்த முதலியாருக்கு ஆசைத் தரக்கூடவில்லை. இவ்வாறின் மறுதலையும் ஆயத்தமே உருவாக விவசாய கைகத்தைப் பார்த்த முதலியார் உன் னம் பூரித்தார்.

கைகம் சித்தப்பாவின்கிட்டேக்கு எப் போய்து வந்தாது என்பதே ஐயப்பக்கைப் போல் உபேசிக்கவாக எங்கும் கந்தி யில்லவான். ஆனந்தமாய் ஆடிப் பசடி

விவசாயக் கொண்டிருப்பான். இந்தத் தடவைபோல் அநாதையை விட்டு அவன் வெளியில் வருவதே அரிதா யிருந்தது. காரணம், பசுபதிராசர் அவனைக் கண்டு ஓடி ஓடித் தொண்டான். பசுபதியும் அவனைக் கண்டு சங்கராஜப் பட்டுப் போய்விடுவான். ஆனால், இதைப்போல் பசுபதி அங்கேக்குத் தரவே?

இருளின் அவன் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சமைவத் கட்டிவிட்டுத் வெளியே வந்தான். திரும்பும் அவருக்குக் குமட்டில் வந்தது. தலைமயப் பிடித்துக் கொண்டு சோனித்துக் கொள்ளப் பார்த்தான். சிதம் வந்த முகமாயர் அநாதப் பார்த்துத்தின்றுடன் "என்னை உடம்பம் என்ன செய்கிறது?" என்று கேட்டார். கைகம் விழுங்கி விடுவான் போல் பசுபதியைப் பார்த்துக் கொண்டு நீள்தான். "ஒன்றுமில்லை; விடா குமட்டு தெரிகிறதா?" என்று பசுபதி.

"ஐயோ குமட்டுதெராத, அட பரவி கைக!" என்று கத்திக் கொண்டு, முதலியார் ஓடுகையுள் சென்ற டாக்டரை டெலிபரஸின் உப்பிட்டார்.

"ஆபத்து! செஞ்சம் காரடுவன்!" என்று உப்பிட்டார் முதலியார். பசுபதிக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. "மனம் ஆபத்து எனக்கு! இவ்று இரவு வந்ததும் போட்டால் சரியாய்ப் போகும். எத்தகைய டாக்டரைக் உப்பிட்டாச்சொ?" என்று.

ஆனால், முதலியார் அவன் சொன்னதைக் கையில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. மெதுவாக அவனைப் பிடித்துப் பக்கத்திலுள்ள படுக்கையின் படுத்துக் கொள்ளக் கொள்ளும், வெளிக்காரைக் உப்பிட்டு விடுவார் கொள்ளும்.

சந்திர கொத்தித்தெல்லாம் டாக்டர் வந்து பசுபதியைப் பார்த்துச் சென்று பார்த்தது. "ஒன்று மில்லையே! மனம் கொக்கியாகக் தான் இருக்கிறது!" என்று சொன்னதின் போலித்தான் முதலியார் சமாதான மடைந்து படுக்கைப் போனார்.

கிடைத்துக்கு சொம்ப ஆச்சரியமாக விருத்தது. பசுபதிக்குத் தலைவலி வந்து சொம்பதுபோல், சித்தப்பாவின்கிட்டை மனத்தின்மையுள் டாக்டரைக் உப்பிட்ட, மனதுள் சிதக்க அவனுக்குச் சித்தப்பாவின்கிட்டைப் கொள்ளும் பசுபதியின் போல் பசுபதியையும் கண்டான். சித்தப்பாவின்கிட்டை அன்புக்கும் தான் பசுபதியை விருந்ததாக இது

கூறும் அவன் என்னை
யது வேறு பிரமை என்று
உணர்ந்தான்.

இந்த எண்ணத்தை அவ
ளால் மறைக்க முடிய
வில்லை. "மொழிமா ஒரு
மாதிரி இருக்கிறாயா?"
என்று அன்று இரவு சாப்
பாடலாய்தான் கேட்டார்.
முதலியார். கவகம், "ஒன்
டீய்லா, அப்பா! தலைவை
வளிக்கிறது கொஞ்சம்!"
என்றான் கவகம்.

ஆனால், அவன் சந்தர
கம் இழந்து நேர்நியாயத்
தும் அய்யப்பப் பிள்ளை
பெரிய வளர்த்ததைவிட
தும் அவன் மனத்திற்குள்

பது முதலியாருக்குப் புலனாகி விட்டது.
அவர் கவகத்தைப் பார்த்து, "தற்
தாய்! நீ என்ன நினைத்துக் கொண்
டிருக்கிறாய் என்று எவர்க்குத் தெரியும்.
பகபதியை நான் கரையா மீயவரால்
இங்கே வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை.
எதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்
கிறேன் என்று சொல்கிறேன்" என்று
உறிக் கவகத்தை அருகேயே வரும்படி
சாரிக்கொடுத்தான்.

"கவகம்! எனக்கு இவ்வளவு செல்வ
மும் எப்படிச் சிடைத்த தென்று கவக்
குத் தெரியும். என் என்கான் இந்த
பேரருள்பெறா அடியவையு சொத்தை
யும் எவர்க்கு எழுதி வைத்தார். அந்
துடன் என் கவலை விட்டது என்று
நான் நினைத்தேன். அப்படியே நேர
வருவதற்கு முன்பு உன் நினைத்துக்
கொண்டிருந்தேன். அதுதான் இப்போ
யென்று சமீபத்தில் தெரிந்தது. என் என
மனின் தயாதி ஒருவர் சிங்கப்பூரில்
இருந்தான். என்கான் கவகமன்

இருக்கும் வளர இரண்டு பேருக்கும்
முதலியாபயன் கூடக் கிடைக்காது.
ஆனால் என்கான் இறந்ததும்,
சொத்து நன் னுடைபடந்தான் என்று
சிங்கப்பூர் ஆராயி கவகிப் பிள ஆரன்
பித்து எட்டி நான், நான் ஒரு செங்கலை
காககூடக் கொடுக்க முடியாது
என்று சொன்னேன். இப்போதுகாள்
சிங்கப்பூரார் படை சேயுத்தியோது,
அவன் மூட்டை நடிக்கடன் இங்கே
வந்து விட்டான். அவன் வந்தது முதல்
பணம் கொடுக்கும்படி கடித மூலமாக
வும் பேரிலும் என்னைத் தெரிந்தாய்
செய்திருக்க. ஆனாலும் பாதிவாயது
கொடுக்கா விட்டால் என்னை விஷம்
வைத்துக் கொண்டு விடுவதாக அவன்

சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாக ஒருவர்
ஒரு கடிதம் வந்தது. அதிலிருந்து நான்
உணவு சாப்பிடும் விஷயத்தில் சில
ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறேன். முதலில்
ஒருவர் சாப்பிட்டுப் பார்த்து, மயமில்லை
என்று தெரிந்த பிறகுதான் சாப்பிடு
கிறேன். இப்போது பகபதியை எதற்
காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
என்று தெரிவித்தார்?" கவகத்தில்
அழகம் ஆச்சரியத்தால் பேரிதாலியை.

கவகத்தில் மனம் வேகமாக
அடித்துக் கொண்டது. "அன்றைக்கு
அவர் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் ஏதோ
ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று என்னித்
தானே அப்போது அவ்வளவு உபசாரம்
செய்தீர்கள்?" எத்தன், முதலியார்

தனியை அரைத்தார். அந்தக் கணத்தில் கவகத்துக்குப் பகபதிவின் மேலிருந்த அந்தனை பொருளையும் பேரன் அமைவாத பச்சைத்தாயம் உண்டாடு விட்டது.

அன்று அடுப்பகம் உலவுசாப்பிடப் பகபதி உட்கார்ந்து கொண்டிருந்து கவகம் தூர + இருந்து கவனித்துக் கொண்டேயிருந்தான். அவன் ஆகாசத்தை எடுத்து வாய்க்கருவிய் கொண்டே போனபோது விறிட்டுக் கதறிய வாயா வயிறு பார்த்தான்! கல்ல வேலை வாகப் பக்கத்தில் வந்த சித்தப்பா அவன் கைகளைப் பிடித்து உட்கொண்டிருந்ததுக் கொண்டே போனார்.

"கவகம்! இன்றைக்கு லூபகாக ஒரு வார்த்தை சொல்லி விடுவிறேன். உன் எண்ணம் எவர்க்குத் தெரியும். தப்பித்தவரின் பகபதி இறந்துவிட்டால் நீயும் இறந்து விடுவாய் என்று உங்கள் கூட்டம் சொல்லும் மாதிரியிருந்து எவர்க்குத் தெரிகிறது. நான் சொல்வதைக் கேட்டாலானால் பகபதிக்கு இந்த வேலை இனிக்குக் கொடுக்கவில்லை! ஆகாவது நீ பகபதிவைக் கல்லாமைச் செலுத்தொன்ற வேண்டும்!" கவகம் ஆனந்தக் கண்ணீர் உகுத்தான்.

இரு மாதத்தின் கெவ்வாம் பகபதிக்கும் எனக்கத்திற்கும் கவ்வாமை உட்கிறது. ஒருவர் பகபதி எனக்கத்திப் பார்த்து. "இந்தும் உன் முகத்தை இப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? சித்தப்பா ஆகாசத்தை முகத்தில் சாப்பிட்டுச் சென்று விட்டால் என்ன செய்வது என்றுதானே? பவப்பலசதே! யாரும் ஆகாசத்தில் விழும் வைக்க மாட்டார்கள்!"

"அது என்ன நீங்கள் ஆய்வனவு கச்சையாகச் சொல்வீர்கள்?" என்று கேட்கும்.

"உன்னிடம் சித்தத்தைச் சொல்லி விடுவிறேன். கெவ்வப்பதிக்கு வந்த ஒருவர் உன் சித்தப்பாவிடம் பணம் கேட்டு உபத்திரகம் படுத்திக் கொண்டிருந்தது என்னமோ வார்த்தைம்தான். அந்த மனிதர் சித்தப்பாவைக் கொன்று விடுவதாகப் பவாருத்தியதும் உண்டு. ஆனால் அவரை ஸூத்தரம் படைக்காரர் என்று கண்டு கொண்டு அரசாங்கத்தார் வாகது செய்து விட்டார்கள். இது விஷயம் சித்தப்பாவிற்குத் தெரியாது. சிங்கப் பூக்காரர் விழும் வைத்துச் சித்தப்பா அவர்களைக் கொல்ல எண்ணி இருப்பதாக அந்த அனுமதேயக் கடிதம் எழுவியது காண்தான்."

"எதற்காக அப்படி எழுதியீர்கள்?"

"பவக்கோ வேலை கடைக்கவிலும், சித்தப்பாவிடமே விறையப் பணம் இருக்கிறது. எழி விழும் வைக்கப் போகிறான் என்ற பாரம் இருந்தால், உலாவை நுகி பார்த்தும் வேலைக்கு கல்ல சம்பளத்தில் ஒருவரை வைத்துக் கொள்வார் அங்கவர?"

"ஐயோ, சித்தப்பா உங்களைப் பதம காது என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். இய்வனவு குதுகலாக நீங்கள்?"

"கவகம்! நான் நுகாரனாய்வு, ஒரு புத்தகத்தில் நான் ஒரு கதை காசித்தேன். அதில் ஒரு பவக்காரரிடம் வேலை வாங்கிக் கொள்ள இப்படித்தான் ஒருவன் தந்திரம் செய்தாலும், கதைமீல் எழுதியிருப்பது போல் காற்றிடைவில் உட்காது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இது வார்த்தையிதானா? இதைப் பரிசீலாதிக்க நான் அந்தக் கடிதம் எழுதினேன். கதைமீல் வரும் கவிப்பாக்கி விட காற்றிடைகளில் அழியாச்சாப்பாண சம்பவங்கள் காத்திருக்கின்றன. நான் வேலைவாத்தான் எழிப்பார்த்து அந்தக் கடிதம் எழுதினேன். ஆனால் கடைத் தந்திரிய போக்கெழிமான நீ கடைத் திருக்கிறாய்?"

உட்டென்று கொம்பாகக் கவகம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். "பேசக்கிறாய் என்று எவ்விதச் சொன்னால் நான் பேசமாட்டேன்."

"மன்னிக்கவேண்டும். பேசக்கிறாய் இவ் வ ன லு அந்காக எங்கே போய் போகிறது?" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவன் கெருப்பினால் பகபதி.

"ஐயோ! பவக்கத்தத் திருப்பிக் கொடுக்கக்! நான் வேறு வேலைகளுக்கும் போகிறேன். போகும் எழுதி விடுவதற்குப் பவ அங்கவனவு தாழ் எங்கும் எங்கிட லூபகாது!"

சீகிந்திரன்

சாஸ்திரம்

அந்த மகன், போய் வெவ்வேறு பதவிகளை வகித்துப் பொருமைப் பட்டான். போய் கதிரவன் அந்தக் குன்றுகளில் செழக்கைத் தங்கமல மாக் கொண்டு வந்தான்.

பங்கபாசனம் பட்டு மென்மேலு வந்த சங்கபதி ஈவுது, "எதிரே உயர்ந்த இடத்திலிருந்து குய்யமறவும், தேவரீர்த் தையும் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு, "சஞ்சீவயா, சஞ்சீவயா!" என்று இது முறை கூப்பிட்டான்.

அவருக்கு உதன் செவ்வநிலையன் அந்தக் குன்றும் இதன் முறை அந்தப் பொருள்கள் போன்றி ஒளி பார்ப்பது.

ஒன்றும் பதில் இல்லை.

அந்த சபையின் அடியாளர்கள் ஈதேவமரத் திருவையக் கழித்துக் கொண்டு வேலைக் கார முறையை அங்கு வரவே, ஈவுது அவ லைப் பார்த்து, "சுருத்தை எங்கேயிடா போனது?" என்று கேட்டான்.

"மங்கே சாமி போயிருக்குமா? இங்கு தான் எங் கேவரக்கம் உயர லைப் போயிருக் கும். இதை போய் அங்குமிக் கட்டு வாறேன்" என்று சொல்லி கட்டுக் கொண்டு வந்தான்.

அதற்குள், "இதோ, வந்துட்டேன்!" என்று தன் மூலம் பந்தனைக் கட்டித் தீர்த்துக் கொண்டு வந்து வந்தான் ஒரு யுவதி.

ஈவுதுவும் மூகம் சீர்தாடித்தான் மகர்ந்தது.

"மங்கே அம்பா போனா? உங்களை நான் பங்காடி ஏன் காப்பியை வைத்துக் கொண்டு காத்திருக்கிறது?" என்று கேட்டுக் கொண்டு அவளை உயரே அங்குத்துக் கொண்டு சங்கபதி ஈவுது.

★

புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்தில் பத்தாவது மாலில் உள்ளது கார்த்தா மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு இருக்கிற குன்றுகளில் சில, நமது பழைய காலச் சிற்பச் சான்றுகளாகக் காப்பாற்றி வைத்திருந்த பெருமையை அடைந்திருக்கின்றன. அந்தக் குன்று களில் ஒன்றில் அடிவாரத்தில்தான் ஈவுது தாது பங்காடினான் அமைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சீர்துட்டு சங்கபதி ஈவுது என்னும் புதுக்கோட்டை சமயத்தின் மக்களில் தேவபாதர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். அவருடைய சீர்தமையான போக்கு, போது மக்களிடையே அவர் அடைந் திருந்த செவ்வாக்கு இன்னும் சென்று சென்ற குழந்தையின் அவர் 'சிடயாட்டி' ஆகவேத்தென்று சர்க்கார் கையெழுத்து தப்ப முடியவில்லை. உயர்ந்த சமீபந் தில் புத்தப் பிரசார சபைப் 5 அங்குரத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்திருந்தார்கள்.

ஈவுதுவும் விட்டில் அவரது மனைவி, விதவைத் தங்கை காராணி. மகன் சஞ்சீவயா இவர்களைத் தவிர, தாது பத்தர்களில் இறங்கும், கொங்காரத் தென் இருந்தான்.

சஞ்சீவயா ஈவுதுவுக்கு ஓரே பெண். ஐயாசயன் காராணிக்கு ஓரே மகன்.

ஐயாசயன் ஒரு குழந்தையா வீடுக் குழப்போடு, காராணி தன் கணவனை இழந்த விட்டான். ஆகையால் அவன் குழப்பமும் ஈவுதுவும் மேற்பார்த்தான். மேலே வரவேண்டியவராகிறது. அவர், குக்கும் பதாளமாய் சென்று இருந் தது. ஐயாசயன் காராணில் வரவிருந்தக் கொண்டு நுக்குப்போடு தருவித்த தன் மாகத் திரிய ஆரம்பித்தான். ஈவுது வுக்கு அவன் புத்தகத் கொஞ்சன்கூடப் பிடிக்கவில்லை. பி.வ. வகுப்பில் தயாரி விட்ட அவன், கடைகக் கப்பென ஓன்றில் சென்று கொண்டு காதி கற்றவன்.

தென்றும் வருக்குத்தான் பிடிக்கும்? விட்டைவிட்டுக் கிளம்பிய அவன் மூன்று வருஷங்களாக இந்தப் பக்கம் எட்டியப் பார்த்தாலே இல்லை. எப்போதாவது சினைத்துக் கொண்டால் தன் தலவாருக்கு ஒரு கடிதம் போடுவான். அதுவும் இந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஒரு தகவலும் இல்லை.

காமாட்சிக்குக் கவலை அதிகரித்தது. தன் மகளைப் பற்றிய கவலையைவிடத் தன் அண்ணன் அவளைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கெட்ட அபிப்பிராயமே அவன் மனத்தை மிகுந்த வேதனைப்படுத்தியது. ஒரு சமயம் காயுடு விளைவாட்டுப்போலப் போவது, "காமாட்சி! சஞ்ஞதவைய ஐயராமனுக்குப் பிடித்துக் கட்டினிடுவதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சோபனை இல்லை. ஆனால் அவளுக்கு வேலும் போட்டுக் கொண்டு ஆடத் தெரிவாதே என்றுதான் எனக்குக் கவலைவா யிருக்கிறது!" என்று குத்தலாகக் கொண்டுவந்த காமாட்சியின் மறக்கவெழுதியல்லை.

சஞ்ஞதவையும் ஐயராமனும் ஏறக்குறைய ஓரே வயதுடைபவர்கள். சிறுசுடி கத்தறியின் செல்லப் பிள்ளை போல், சஞ்ஞதவா சஞ்ஞதாள் என்ற புது எழிலுடன் செடி செடியெனிகையையும், மலிகன் மீதும் புகார்தமர்பத் திரிந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தான். பிரமிக்கத்தக்க அவன் அழகைக் கண்டு, "இவளை மருமகனாக அடைவதன் வேண்டுதல் கவக்கெல்லியே!" என்று நினைத்துப் பெருமூச்சு விடுவான் காமாட்சி.

உண்மையில், ஐயராமன் சஞ்ஞதவையின் மனத்திற்குள் புகுந்து எதிர்பார்ப்பா வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. அவன் விட்டை விட்டுப்போன இந்த மூன்று வருஷங்களிலும் சஞ்ஞதவா அவளைப் பற்றி நினைக்காத காலமே கிடையா தென்று சொல்ல வேண்டும். விளைவாட்டியும் உயிர் வைத்திருந்த அந்தக் காலத்தில், அவன் தன்னுடன் எவ்வளவு அன்பாகப் பேசிப் பழகினான் என்று நினைக்கும்போது, அவன் உன்னை அவனைக் காணத் துடிக்கும். அன்றொரு நாள் விட்டியும் எம்மொரும கவாயி தலைவத்திரைகளைக் கென்றிருந்தார்கள். தலைச் சஞ்ஞதவா மென். உட்கொடுத்த ஏதோ புண்புகம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். காயி எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஐயராமன் அவளை வம்புக்கு இழுத்து, வேடிக்கை பாடப்பதற்காக, குறும் புடன் அவளை நோக்கி, "பெயர்

வைத்துக் கொண்டா ளாம் பெயர்! ஸார வது துடிவந்த மகா ஸார போன்றவளைப் பார்த்துக் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டா ளார்களே?" என்று.

சஞ்ஞதவா சிரித்துக் கொண்டே, "என், கதான் அந்தத் துடி வந்த மகாஸாரவராக இருந்து விட்டேன்!" என்று மெதுவாக.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! நான் துடிவந்த மகாஸாரவராக இருக்கேன் வேண்டாம், உன்னை நான் அவளைப்போல் மறக்கவும் வேண்டாம்!" என்று உறிக் கவகவ வேண்டு சிரித்தான் ஐயராமன்.

அந்தச் சிரிப்பின் மீது இன்றும் சஞ்ஞதவையின் கால்களில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது, "இப்படியெல்லாம் கொண்ட ஐயராமனு மூன்று வருஷ காலமாக கிணை மறத்துவிட்டு இருக்கிறான்?" என்று நினைத்து அவன் ஏங்குவான்.

ஒரு நாள் சஞ்ஞதவா களை சிரித் திரைவிட்டு, அந்த உலர்ந்து உலராத நிலையே இரண்டு இலைபுடன் கூடிய ஒரு ஸாரவரமாகத் தெருவிக்கொண்டு, கைகால்பா வண்ணப் புடவைவரத் தன் அழகு மிளிர் மலையி திருத்து ஆடி அரைந்து இரண்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"சஞ்ஞதவா! சும்!" என்ற குரல்க் கெட்டு அவன் திரும்பிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆச்சரியமும், உலகமையும் ஒன்றையென்று பின்ன, "ஐயராமனு!" என்று அவன்.

"ஆமாம், வளரலாவி!" என்று ஐயராமன்.

சஞ்ஞதவா புன்னகை அரும்ப, புரட்டி விடுகையில் அவளைத் தாண்டியப் போட்டு இழுத்த வண்ணம் மெல்ல, அவ்விடம் விட்டு அகன்றான்.

சங்கபதி காயுடு எவ்வளவுதிறமும் மறந்து, ஐயராமனை வரவேற்றுப் பேசினார். தான் அப்போளுதே நாடகக் கம்பெனிக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்ட தகையும், விவரணப் படைவிய் சேர்ந்து

**வித்தியாசம்
அது தான்!**

3. **வாழ்வு** சட்டம், சட்டம்

தீய்மத நூல்நூ கருவிகளாம் நூ. லர்.
என். மாரங்குடி அயர் புத்தியை மாண
கம்பிநாட்டும் துவர வுரு சம்பந்தினை
நாமம் பிற்புலையார் கருத்து. அது முதல்
சாயபி. என். மாரங்குடி புத்தியைக் கண்டி
ய்வாய்க் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன.

[illegible]

அவன் பிதன் பிதர் இதன் தவக் கயசசகி
என் (19. 4). படித்துக் கொண்டிருந்தான்.
தகப்பனார் என்மையு பணம் அனுப்பி
னுது. அவன்மையுக்கும் தாதுகயிதர்
சரிசாய செளமயத் தவசசக கயச
திருப்பாய். மதத சதம் 3. பதம்
பெருமன் பணம் அனுப்பியு படிதி
அவனத் தெசசதது தெசசகய்.

தமிழகம் கலெக்டராலுக்குத் திருநெல்வேலி மாவட்டம், 'சேய்' கலெக்டர் கோவைக்குத் தயாராகப் பரிகாரமாக விளங்கும் பொருள் தெரிவிப்பது அது தான் இதில் கண்மணி விருந்து அம்மைப் பொருளாகும்.

கதர்சனத்தின் தகவலுள் பன்மீத
கடல் பரந்தியாலாக அருளுதலி. தவறு
சொற்பு மயங்காசெய்தும் பகரிகளே. கவி.
எனல், மானசியில் பரந்த சுவைத்தலி.
கதர்சனமுள் இசையி. சிவம்பெய்து
தர்ப்பாறியிளவாய் பரந்தல புது பரீட்சை
யின்கடல் பரந்தலி. ஆகாயம் பதர்சு.
அப்பாதி. பன்மீதலி. சாறுகயிற்செய்திய
தோறுகயிற்செய்தியலுக்கி. பரந்தலும்
தோறுக. அகல் பன்மீத கதர்சனமடவியல்
எனல் இசையுள்.

இந்த சமயம் விடுமுறையளிப்பதை, ராஜகம்மிதம் தன் தகப்பனாகையி-
பாப்பதற்காகக் கிடைத்துத் தவிர்த்து
தன் அபாயங்கூடும் தன் அனாதைகூடும்
மத்தியில் புதித்போலவே கிடைத்தது.
எனம், "ராஜகம்மிதம் தன் படிப்பும்

[illegible][illegible][illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—அந்த திட்டம் 1974-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீதும் 1975-ம் ஆண்டு மார்ச் மீதும் இரண்டு கட்டங்களில் செலாவணி வீழ்ச்சி!

என இவ்வேளையில் அப்பாவுடையது அந்த நாடகத்தை இவ்வேளையில் நடையப் போய் பார்க்கவேண்டும்!

ஸ்தீமன பெருமையான தொழில்!

வாயடைத்த வீரர்களுக்கும்
தோளாடிகளுக்கும் சிவந்த
செய்வகைக் கட்டிலும் இந்த
வந்த வரத்தின் உயர்த்த வேலை
வேறாமல் இருக்கிறது? இந்த
சிறந்த வீரகை தேர்ச்சி பெற்ற
வர்களை முதலாளிகளையே நம்பி
விருக்கிறார்கள். தேர்ச்சி யடைந்த
நல்லகை இல்லாமல் நமது டாக்
டர்களுக்கும் அவர்களை நலத்திய
மும்—அவர்களை மூன்று தோளா
டிகளைப் போலவே—பயனாற்றப்
போய் விடுவார்கள். நல்லகை
வந்ததற்குப் போக்கு வேறு தீவிர
மாகவே இருக்கிறது. அத்தியாவச
ியமான இந்த வேலைக்கு மேல்
மேலும் உத்தம தோளாடிகளை
விருக்கிறதான்—நாமதம் செய்யா
தீர்கள்! உத்தியாவச வேல்தியைக்
வெள்ளையரும் வீரர்களுக்கும்
சிவந்த செய்வ மூன் வாரங்கட்கு.

மூன் அனுபவம் அவசிய
மில்லை, வேலைகள் சேரு மூன் சிறு
பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சந்
கையே நல்ல வேலைகள் தேர்ந்த
வர்களை தேரடிவாக சேர்த்து விட
லாம். அனுபவமூன்றவர்களுக்குச்
சம்பள உயர்வு அளிக்கப்படும்.

நிறுத்திவைக்க வேலையில் முடி
விக் கையாமை வழங்கப்படும்.
வேலையாக பத்திரம் பெற்ற நல்ல
கை ஐ. என். எம். எஸ். திபத்
திகளாகக் குடும்பமயிற்சியைக்
விசேஷ திபத்தியாக ஐ. எம்.
எம். சேலாமை. மற்ற விவ
ரங்களுக்கு உங்கள் டிவிஷனி
லுள்ள வேடி குப்பரிக்கென்
டென்ட், மெலிக்ட் ஸ்கூல் அம்ப்
லென்ட் பரிசேட், ஓவர்கிளாக்கு
எழுதவும். இந்த விவரத்தை
அறிந்துகொள்ள முடியாமல்
போனது கட்டாக்டர் ஜெனரல்.
இத்தியன் வேலகை எவ்வித, திபு
டெக்டி என் த விவரத்திற்கு
எழுதங்கள்.

ஏ. என். எஸ்.

(ஆக்ஸிஜன் நர்ஸிங் சர்வீஸ்)

இதிக சேர்த்து இத்தியாக்குத் தோகை
செய்யுங்கள்.

மிருகங்களின் கொலு

—செல்வம்—

மிருகக் காட்சிச் சாலைகளில் ஒரு நாள் பெரிய பரபரப்பு உண்டாயிற்று. மதுராஜாவுடன் அரண்மனைக்குப் போய் விட்டு வந்த மான் குட்டி, தசரா பண்டிகைக்கு வேத அழகாய்க் கொலு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பொருளம் எடுத்துக் கொண்டதுதான் காரணம்.

உடனே எவ்வாறு மிருகங்களும் ஒட்டாடியும் வந்து, கொலுவைப் பற்றி மான் குட்டியை விசாரிக்க ஆரம்பித்தன. மான் குட்டிக்கு அரண்மனைக்குப் போய் விட்டு வந்த பெருமையினால் சில கொள்ள விலை தந்திக் குத்தித் தந்த தாண்டவ மாட்டிற்று.

“போதும், தாண்டவர், அங்கு எப்படி கொலு வைத்திருந்தார்கள்? எனக்குக் கூட சொல்ப நாளாய்க் கொலு வைக்க வேண்டுமென்று ஆசை. அம்மா விடம் கூடச் சொன்னேன். ‘அது மலிந்தார்கள் கொண்டாடும் பண்டிகை. நமக்கு எதற்கு அதெல்லாம்?’ என்று அவன் சொல்லி விட்டான். நம்மைப் போன்ற மிருகங்கள் கூடக் கொலுவில் உட்கார்ந்திருக்கிறதாயிற்று. நீ பார்க்கிறாயா? அவை யெல்லாம் விஷமம் பண்ணாமல் சமத்தா

யிருக்கிறதா?” என்று கேட்டது சிங்கக் குட்டி.

“அன்றுவிருக்கிறது. நீ சொலவது? எல்லாம் மண் பொம்மைகள்! அவைகளுக்கு உயிரேது? ஆனால் பரபரப்பைத் தரும் உயிரற்ற மிருகங்கள் போல இருக்கின்றன. அந்தக் கொலுவில் உன்னைப் போலவே ஒதுக்கிக் குட்டியைப் பார்த்தேன். நீதான் அங்கு வந்திருக்கிறாயோ என்று கூடப் பார்த்துக்கொண்டேன். அவ்வளவு அழகாயிருந்தது அந்தச் சிங்கக் குட்டி. என்னைக்கிடம் போல அழகுநாடல் களிகளில் பெற்ற இரு பெண்கள், கொலுவின் முன் நடன மாடிமார்கள்!” என்று மான்குட்டி அவர்களைப் போல நடனமாட ஆரம்பித்து விட்டது. மிருகங்களுக்கெல்லாம், “இதென்ன பிரமாதம்? நாமும் தசரா பண்டிகைக்கு

கொலு வைக்கலாம். நம்முடைய கொலு எவ்வளவு அழகாயிருக்கும், தெரியுமா?” என்றது.

தாலும் அரண்மனைக்குப் போய் கொலு பார்க்க வேண்டுமென்று சிங்கக் குட்டி, ஆசைப்பட்டது. மறு நாள் மான்குட்டி, புடன் அரண்மனைக்குப் போய் விட்டு வந்த சிங்கக் குட்டி, விட்டிருந்த வந்ததும், அந்த நியிஷ்டை கொலு வைக்க வேண்டுமென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது.

“போனவாசம் நான் கூட சொன்னு போன நகரத்தை திரும்பிச் சென்றேன்!”

“செல்லவாய்க்கொஞ்சு கொஞ்சு நகரம் திரும்பிச் சென்றேன்!”

“பொம்மை எங்கே யிருக்கிறது? எமக்கு என்ன மனிதர்களோடு கையிருக்கிறது. பொம்மை செல்வ தற்கு!” என்று அம்மா சொன்னதைக் கூட சிங்கக் குட்டி கேட்கவில்லை. காட்டிலுள்ள மிருகக் குட்டிகளை எல்லாம் “அவராத்திரி கொழு வைக்கப் போகிறேன்” என்று உபயோகித்தது.

எல்லா மிருகக் குட்டிகளும் புதிது புதிதாக உடை வணிகம் கொண்டு, சிங்கக் குட்டியின் கொதுமையிற் பார்ப்பதற்கு வந்தன. கொழு மண்டபம் மிகவும் அழகாக ஜோடித்திருந்தது. மாணியும் ஓட்டக மும் சேர்ந்து விதம் விதமான காட்டுப் புஷ்பங்களால் தோரணம் கட்டி யிருந்தது. குரங்கு, காட்டிலுள்ள பழங்களை யும் தேய்க்காங்களையும் குரீய குரீயவாகக் கொண்டு வந்து குவித்தது.

உடனே சிங்கக் குட்டி, பாணிக் குட்டிகளை வரிசையாகத் தூர்விக்க வைத் தூக்கிக் கொண்டு உட்கார்ச் சொல்லிற்று. ஒவ்வொரு பாணிக் குட்டியின் தூர்விக்கையிலும் வெள்ளை வெள்ளைநிற முயல் குட்டிகள் காளை உயர்த்திக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தன.

அதற்கு அடுத்த வரிசையிய சிங்கக் குட்டிகள் அழகாக தாது பச்சை

செட்டியாள்:—மயமான இது ஒளித் தோய்மையோடு! ஒம்பிட்டு, கட்டி கொடுத்திட்டு வந்திருக்கிற அழகம்!

செட்டியாள்:—கோவில்களில் கட்டி வந்தே! அந்தமே நான் வந்தேன். ஒம்பிட்டு அழகம் உட்கொண்டேன்!

பார்ந்துக் கொண்டு நின்றன. அவைகளின் முதுகில் புலிக் குட்டிகள் உட்கார்ந்திருந்தன. அதற்குப் பின்னால் ஓட்டகங்கள் வரிசையாக நின்றன. அவைகளின் முதுகில் கருகரு வென்று காடிக் குட்டிகள் உட்கார்ந்திருந்தன. இரண்டு கோடிக்கும் இரண்டு ஒட்டைச் சிவங்குகளை நிற்க வைத்தன.

குரங்குக் குட்டிகள் ஒன்றின் இடுப்பை ஒன்று பிடித்துக் கொண்டு பிதறச் சந்திரன் போல் இந்தக் கோடி மரத்துக்கும், அந்தக் கோடி மரத்துக்கும் ஊஞ்சல் ஆடின. மாள் குட்டிகள் கொதுவின் மூன் டால் சதங்கை சப்திக்க டடட மாடின. குள்ளாரிகள் குட்டிக் கரணம் ரபாட்டின. கரடிகள் பல கெரடி வித்தைகள் செய்தன.

“பலி, ஜோர்!” என்றது கொழு வைப் பார்ச்ச வந்த சிங்கக் குட்டியின் தாயாள்.

“அவசரப் படாதே. அம்மா! அம்மையே கொழு மாதிரி ராஜா ராணி உட்கார் வேண்டு மாவலா? அகற்ற இடோ’ சிம்மாசனம் ஏற்படுத்துகிறேன்!” என்று இரண்டு சிங்கங்களைப் படுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி, அவைகளின் மேல் சிங்கக் குட்டி, அப்பாவையும் அம்மாவையும் உட்கார் வைத்து மயிற்றது.

இந்தச் சமயத்தில் மிருகக் காட்சிச் சாலைமையிற் பார்ப்பதற்காக வந்த ராஜா, “இதென்ன கொது!” என்குர் ஆச்சரியத்துடன்.

மிருகங்களைக் கெல்லாம் கெட்ட மயிற் போய்விட்டது. ஸ்கைக்கு ஒன்றுக ஒடிவிட்டன. சிங்கக் குட்டி யும் ஒரு மூலையில் ஓடி ஒலிந்து கொண்டது.

அப்போது, “மிருகங்களின் கொழு ரோம்ப ரோம்ப அழகம் யிருந்ததல்லவா!” என்று பதாராஜா மந்திரிசபை பார்ந்துக் கேட்டது சிங்கக் குட்டியின் காதில் விழுந்தது. அதைக் கேட்க அதற்கு ரோம்ப ரோம்பப் பெருமையாக இருந்தது.

சூழல் பாடல்

"கந்தாடகம்"

சூழ் ம பா வை

"சூழ்மபாவ" என்றும் தமிழ்ப் படம் எடுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் எனக்கு ஒரே துக்கமா விருந்தது. "சூழ்மபாவ" என்பது எந்தக் கவிதையோடு தொடர்பு? கதைதான், எம்மையோடு தொடர்பு? தமிழ்க் கதை! — அதை எப்படி வெவ்வேறு குட்டிக்கவராகப் போஷிடுகிறோம், என்ன யாழிச் செய்வார் விதம்படுத்தப் போஷிடுகிறோம் என்று வருத்தமா விருந்தது.

தமிழ்ப் படம் என்னுடைய பாதத்தில் திழுத்துவைதான் போகவேண்டி விருக்கிறதல்லவா? என்ன அவைக்காரன் அவ்வது விதமும் கட்டுக்கிடம் போடுகிறதோ என்று ஒவ்வொரு சமயமும் பங்கு எடுக்கிக் கொண்டே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதல்லவா?

பிரசித்தி பெற்ற கவிஞர் அருள்முகம் — சிவன் பாவம் — உத்தியோகம் பார்த்து விளம்பலம் — ஒரு சமயம் என்னை மனம் கொஞ்சம் — "தமிழ்ப் படம் ஒன்றாகப் போஷிடுதேன். சிவனே அருளாயின் பேசும் அதைப் பற்றிக் கவிதையாக எழுதி விருப்பதாகச் சிவன் கொஞ்சிகள், அதன் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென் நான் எளிததான் பின்பிடுகிறேன். படம் ஆரம்பித்துச் சென்ற பிறகுக் கெம்மால் இப்படி என்வந்தோம் என்று இருந்தது. நாம் கட்டுகிறார்களே யாராவது பார்த்துவிட்டுப் போஷிடுகிறோம் என்று அவையையே விருந்தது. 'இண்டியன்' வெளியீடு போடுவதற்கு முன்னும் போஷிட்டு வேண்டுமென்று சொல்லித் தீர்மானித்து, கண்டுக்கொடுக்குப் போனவர்கள் போய் தவிர்த்துவிட்டார்கள் போலிருக்கிறதோ?"

இப்போதிரி அது பாவம் இன்னும் அங்கேயே போதக் கூடாது. தமிழ்ப் படம் பார்த்துப் போது ஏற்பட்டிருக்கும்.

ஆனால் "சூழ்மபாவ" படத்தில் அம் யாழிச் அவ

கவையிட வேண்டி வந்தது என்று பரிசோதனைக் கேட்டபோது எனக்கு மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தது. முதலில் ஏற்பட்டிருந்ததைப் போலக் கிடைக்காததற்காகவாவது அந்தப் படத்தைப் பார்த்து விட்டு வரவேண்டுமென்று எண்ணியேன்.

பட்டினத்தப் பார்த்த பிறகு பொது ஜன அபிப்பிராயத்தில் என்னுடைய கீழ்க்கை மீறும் உறுதியாகிற்று.

ஒரு விஷயம் மனம் கொண்டு, அதைப் போது ஜனங்கள் கற்றுப்பெறுகிறார்கள் என்பதை அதைச் சுற்றிக் கூடும் கூட்டத்தைப் பார்த்து மட்டுமே நினைத்து விடக் கூடாது.

பட்டினத்தப் சாக்கடைகள் ஒருவன் தவிர்த்து விட்டான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். "அது என்ன உந்து?" என்று பார்ப்பதற்காக அங்கே ஒரு கூட்டம் சென்று விடுவது உண்டு. அந்த நேரம் வேடிக்கை பார்ப்பதும் இவ்வுடம்பு. இதனால் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாரும் சாக்கடை யின் கீழ் விழுந்துவிடுவார்கள் என்று சொல்லாது. சிறிதும் போது மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு மூக்கைக் கழுவிக்கொண்டுதான் செல்வார்கள். போகும் போதும் அருகருகில் புடவை தான் போகார்கள்.

விஷயம் தெரிந்து கொண்டு தற்காலக் கூட்டம் கூடும் போது இவ்வுடம்பு பாவம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். பாவம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அதில் சிறிதளவும் அபாதிது விட்டார்கள்.

ஆனால் அசம்பாவிதம் ஏற்படுகிறதோ என்று பிடிவங்கம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். பாவம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அதில் சிறிதளவும் அபாதிது விட்டார்கள்.

சுருதிநாதன்
"சூழ்மபாவ"

சும்பர் தருமகாட்சி

டி. கே. சி.

77. அன்புக்கும் எக்ஸ்புண்டோ!

கேசவ எட்டியிருந்து புதற்படும்
பொது சாட்சிப் பந்தியும் அவனுடைய
அழகான காமங்கொளையப் பந்தியும்
ஒரே களவு பாதலுக்கு. சந்திரசூர்
எட்டியில் இராமன் படுத்திருப்பது
எய்வளவு அழகான இனக்கும் என்னை
காம் எயல் என்னை படுத்த அது
பலிப்பான். அந்தப் பாதல் இப்பொது
என்னத்தைப் பச்சிக்குள்?

எட்டியில் குகை எட்டியல் கங்கையும்
அதன் மேல் கிரீத்திருந்த புங்கையும்
பச்சிக்குள். இதிலேதான் படுத்தித்
தான் சாமன் என்னைக் குகை. கங்கை
யும் புங்கையும் பச்சிக்கல் சேக்குமா
பாதலுக்கு? அவனுக்குள்!

‘துயன்ற(து)என் பொருட்டினால் இம்
இடக்களக்கு) என்,பொது அம்;

அயிர்,பரிசு கிழங்குக்கா வும்
அயிர்,பரிசு; அயிர்,பரிசு கிழங்கு

அயிர்,பரிசு எனவும்; ஆகி
அதத்தினால், - க: குங்கை

குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை
கெட்டதும் கெட்டதாய் போ!’

[இவ்வாறு என் பொருட்டினால் இம்
இடக்களக்கு) என்,பொது அம்;
அயிர்,பரிசு கிழங்குக்கா வும்
அயிர்,பரிசு; அயிர்,பரிசு கிழங்கு
அயிர்,பரிசு எனவும்; ஆகி
அதத்தினால், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை
கெட்டதும் கெட்டதாய் போ!]

மனம் புழங்கின கையின் கைத்துள்
கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

கெட்டதும் கைத்துள், - க: குங்கை
குங்கை,பரிசு மருட்டி குங்கை

**பள்ளிக்கூடம்
வேண்டாம்!**

საბჭოთა

【குறிப்பு:—இந்திய கலாத்தியல் பள்ளிகளும் தான் வேண்டாம் என்கிறேன். ஆனால் அது 'சக்திய் பிரபலம் கரவேல்' என்ற புதிய பெயர் சூட்டவேண்டும். (சு.)

இந்திய கைத்திரப் பன்னிருகட
மரணவர்களைப் போன்ற கைத்திரப்
காந்தியை நான் இதுவரை பார்த்தேன்
விடையாது. எங்கேயாவது மரணவர்களை
என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்
எயிலும் பன்னிரு கடந்ததே ஒழி
விடையாது என்று வருத்தப்படுகிறார்களா
கைத்திரப் பன்னிருகட பன்னிருகட
கொண்டாதும்கூட, தாங்களே கையால்
பன்னிருகடம் போடுவதென்றும் என்று
துடிவதற்கு துடிக்கும் பாணத்திலேயே
கைத்திரப் பன்னிருகடம். என்னால் இது
மரணவர்களைப்போன்றவர்களைப் போன்றது. இது
விடையாது. தாங்களே தாங்களே
கையால்போன்றது. இன்னும் இந்த கை
திரத்தையும் சேர்த்து இந்திய கைத்திரப்
பன்னிருகட மரணவர்களை விடையாது
கொண்டிருக்கும்.

தங்களுக்கு உள்ள ஏதோ சில குறை
களை நிவர்த்திக்குரியது இந்த பாடல்
மூலம் சொல்லி ஒரு மனதுமகம்
சர்க்காரைக் கேட்டு வந்தார்களாம்.

[illegible]

ஆகாயம் சமஸ்தானத்தில்
வெறுமையாகவே இருக்கிறது
மெய்யான கோவை விருந்தை
செய்தால், உட்கொண்டால்
காசி பரமபிரசாத், பன்னா
மூலம் என்று உத்தர
விட்டு விட்டார்கள். சர்க்க

தரர் ஸுப-ச கொண்டு துதான் தரமதம் :
 பிரிவின்பதம் (பண்டிதகூடம்) பண்டிதம்
 தலைமை அதிகாரிகள் பெயர் கொள்
 பதிகூடம் பண்டிதகூடம் இதுக்க கொண்
 டும் பண்டித யோசனை கிடைக்கலாம்.
 ஆனால் இப்போது அவர் பிரிவின்பதம்
 தான்.) பண்டிதகூடத்தை இ.நகர் காத்தி
 லுள், மாணவர்களைப் பண்டிதகூட
 மீட்டி கொள்வோமென்பது உத்தரவிட்டு
 விட்டனர்.

பிரேம்ஜி பகத் பன்ஸ்க்விட்டத்தை
முடிவாகும். நீதி பாதுகாக்க இந்
தன் பன்ஸ்க்விட்டப்பான் உட்போ
கத்தோடுதான் அகலும் குறித்தும்
பகத் "இதோ பதார்ப்பட்டு விட்டேன்"
என உணர்ச்சிக்குத் தந்தி எழுதினார்பான்.
தந்தி போன பிறகுதான் மூன்று
தான் ஸ்க்விட்டக் கொடுத்தார்பான்.

ஆதலால் இந்தப் பண்புத்தொகைக்குத் தனித் தனிப் பண்புத்தொகை என்று பெயர் வைக்கப்படாது. பண்புத்தொகைகள் இத்தொகுதியில் ஒன்றுதான். அதாவது பண்புத்தொகைத் தத்துவம் பண்புத்தொகைத் தத்துவம் இப்படிப்பட்டது.

“இந்தப் பேரறிவு தான்
மனிதன் உயர்ந்திருப்பதற்கு !
-அந்தத் தாய் தந்தை
விருந்தவர்களைப் பேசும்
நேரம்!”

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன். இதைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன். இதைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன்.

திடீர்பதற்கு மகன் வயது
என்று குறிப்பாக
குழப்பம். காரணம்
யிருக்கிறது. பெருமூல
ஆதாமம் என்பார் தேச
சிகரணம் என்று மண்
கொண்டாடும் மகன் துள்
கொண்டிருக்கிறான்.

[illegible]

மேலவையுள் உள் தரன்
பெய்தியுத்தர 108

வர்களைப் இருக்கிறார்கள் என்றும் இந்தப் பத்திரிகைக்கும் இப்படிப் பைத் தியக்காரத்தனமாக எழுத வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்!

பத்திரிகைகள் கேட்டுக் கொண்டிருப்போல் சர்க்கார் நடந்து விட்டால், ஐயங்கள் சென்ற மாகாணத்தில் பொறுப்புள்ள சர்க்கார்தான் ஆகிப் புரிகிறது என்று நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சர்க்கார் என்று சொல்கிறீர்கள். சென்ற ஆட்சையார்கள் தங்கள் முகத்தை மூடிக் கையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும், பொருள்கள் ஆகிய பொருள் நடக்கும் சர்க்காரத்திற்கும் உடைய வித்தியாசத்தை ஐயப்படுத்துகிறார்கள். இவ்வாறு செய்து கொண்டு இருப்பது சர்க்காரின் கடமை மல்லவா?

ஆகவே சென்ற சர்க்கார் இந்திய கையாடல் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் புட்டுப் போட்டிருந்தான் சரி.

மீராணவர்கள் தங்களுக்கும் வேலை செய்தும் செய்ததற்கு முன்புமே கட்டும் காரணம் பள்ளிக்கூடத்தில் பாடல்கள் சரியாகப் போடுகிறபடி சில்கை மல்லாதார்கள். சில மாகாணங்கள் தேசியக் கட்டுப்பாட்டை, "பாடல் முறையையும் நடத்துவதுமே. வரது, எம். பி. டி. எம். னுக்கு உட்குறி பாடல்களை எவ்வாறு எழுதவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அகற்றுத் தடுத்த பத்திரிகள் கேட்டுப் பதிலில், தகுந்த பத்திரி இப்போததான் எங்களுக்கு பரிட்சையில் பதில்கொடுக்க முடியவில்லை. இதைப்போல அகிலமாம் உண்டா?" என்று கேட்டார்கள்.

எவர்க்கு என்றுமே இதை அகிலமாம் என்று இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. எல்லாம் இந்ததான் பாடல்களைக் குறைவாக நடத்துகிறோம் என்று சர்க்காராப்படுவேன் சொல்லுவதற்குப் பதில் பாட்டேன். எவ்வளவுக் கேள்

வளவு குறைவாகப் பாடல் நடத்துகிறோமோ, அவ்வளவுக் கவனத்துடன் பாடல் நடத்துவது குறைவு. சர்க்கார் சரி. சர்க்கார் முறையாகப் பாடப்பதற்கு வேண்டிய அளவாகம் அதிகம் என்று இந்த மாகாணங்களுக்குத் தெரிய வேண்டியதா? பள்ளியில் பாடல் நடந்து போகிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் பாடக்கும் கருத்தியாவது.

சர்க்கார் சில்கை பாடத்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். இருப்போம் என்று இந்த மாகாணங்களுக்கு என் தெரியவில்லை?

"அப்படி சிறுந்தால் பரிட்சையில் தேர்வோம். பாடல் போல எழுதும் பரிட்சையில் நுழைத்துப் பத்து பைத் தானே தேறி விடுகிறார்கள்?" என்று மாகாணங்கள் கேட்கலாம். பரிட்சையில் தேறி இந்த மாகாணங்கள் என்று பண்ணப்படுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்?

ஆகவே அவைப்பதில் தேர்விறவர் களுக்குக் கொடுக்கிற சதுகங்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறது என்று இவர்களுக்கு முன்பும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து கொண்டு சென்ற அவைப்பதில் குறைவாகத் தகவல்களுக்கு, எல்லா வற்றில் ஆகவே கையாடல் பத்திரிகைக்குக் கொடுப்பது பாடல் போல, இவர்களுக்குக் கொடுப்பது கம்பெனன்ஸ் போலதான் என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். இப்படி சிறுக்கும்போது இவர்களுக்கும் தேறி கொடுக்கிறது, கட்டித்தொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்ன கொடுப்பதென்று என்று கேட்கிறேன்.

அவ்வாறுபட்டுப் பரிட்சையில் தேறுமல் பள்ளிக்கூடத்திலேயே இருப்பதில் இன்னொரு சேனாவோடு இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் பாடக்கும் மாகாணங்கள் எவ்வளவு நுட்பமாகச் சித்தப்பாடல். மதுவத்தில் இது மாகாணம். இவர்களுக்குக் கவனம் மாகாணம் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கிறபோது அதிலே கொடுக்கிற பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விடுவதற்கு நல்ல பள்ளிக் கூடத்தை விட்டுத் தேறி, பரிட்சையாகப் பதில் என்று பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. விட்டால் இவர்கள் இன்னதான் சர்க்காரிடக் குடியும் என்று மக்களும் தெரிந்து விடுவர். ஆனால்

சுயமாக
வேளுக்கும் துரை
துவைப்பதை சுலபம்
படுத்துகிறதா?

ஸன்ஸைட் சோப் எவ்வளவு எதுவும் சோப்புகளும் . . .

ஸன்ஸைட் சோப்பின் துறைவானது ஆடைகளிலிருந்து அபரகை
கூடுகிறது. சிற்றிலிவாயை போக்கிவிடுகிறது. அழுக்கு வன்
நிரல்களிலிருந்து தாதுகளை அழக்கடி போக்கும் சுகற் வாய்ந
திருப்பதாய் அதை உயராக வேளுக்கும் துரை என்று சோப்
தயாரிக்கும் சோபன் சாண்டிரின் கூறுகிறார்கள். உல சக்தி
வாய்ந்த சோப்பானது அழகத்தை தொடர்வுடன் அதைப் பிடித்
துக்கொள்கிறது. துரை ஆடை முடிதும் பசவி, இருக்கிறதா
என்றுப் பார்த்துக் கொண்டாய் போதும். பிறகு தன்னிரிய அவ
செயுடன் அழக்கு போக்கிடுகிறது.??

ஸன்ஸைட் சோப்

சுயமாக வேளுக்கும் துரை உடையது

இப்பொழுது எழுந்த காலிலும் உதரப்பட்டு கிடைப்பதெனது

5-65-11 TM

ஒரு சிலர் சோபன் தயாரிப்பு

ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இன்று இதை சொல்வார்களார்கள் !

“எனக்கு குழந்தைப் படுவதில்
குடும்பம் மெய்யாகவே, நேர்
விசத்தையாகவும் அல்லது
பேரவையாக நான் ஒரு
பேர் அல்ல. அந்த குழை
படுதல் என்கிறதால் என
பற்றி என்கிறதால் என
பற்றி என்கிறதால் என
பற்றி என்கிறதால் என”

குழந்தைகள் குடும்பம், என்கிற
குழந்தைகள் குழந்தைகள்
குழந்தைகள் குழந்தைகள்
குழந்தைகள் குழந்தைகள்
குழந்தைகள் குழந்தைகள்
குழந்தைகள் குழந்தைகள்

ஜம்மியின் லிவர்க்யூர்

எல்லா விதங்களிலும்
விசுவாசத்தோடு.

ஜம்மி லிவர்க்யூர் அல்லது லிவர்க்யூர்
லிவர்க்யூர் - மருந்து.
லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர், லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர்,
லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர், லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர்,
லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர், லிவர்க்யூர் லிவர்க்யூர்.

பற்கள் ஆடுகின்றனவா? ஆனால் அவைகளுக்கு “தெமோஸின்” கிடைக்க அவிபுங்கல்.

பிரேசு பல் வைத்தவர் Dr. C. M.
தேவன், L. D. S. அவர்கள்
மருத்து நுட்பப்படி நயாதித்தது.
தே பிரேசு அங்கு விரைவில் சில
துண்டுகள் உபயோகத்தால் போதும்.
மாவாசு பற்களின் காலியை
அகற்றி, தேவததை அழகத்தைத்
தருகிறது. பற்கள் ஆடுகின்றனவா
கொண்டமாவாசு தேவது, பியோ
சியர், உறவுகொண்டமாவாசு, காலியை
காலியை கொண்டு மருந்து, தொண்டை
உபயோகத்தை இவற்றைத் தருகிறது.

இ அவர்கள் யுட்கு கிடைக்க. D.
பெருமளவு உபயோகம்.
பெருமளவு இவற்றைத் தருகிறது.
தெமோஸின், பிரேசு.
உறவுகொண்டமாவாசு.
T. M. துருவாசு & கோ.
1-10, காலியைத் தேவது, தேவது, மருந்து.

பிரபலமடைந்துவரும்

ஜோதி

காப் & ல

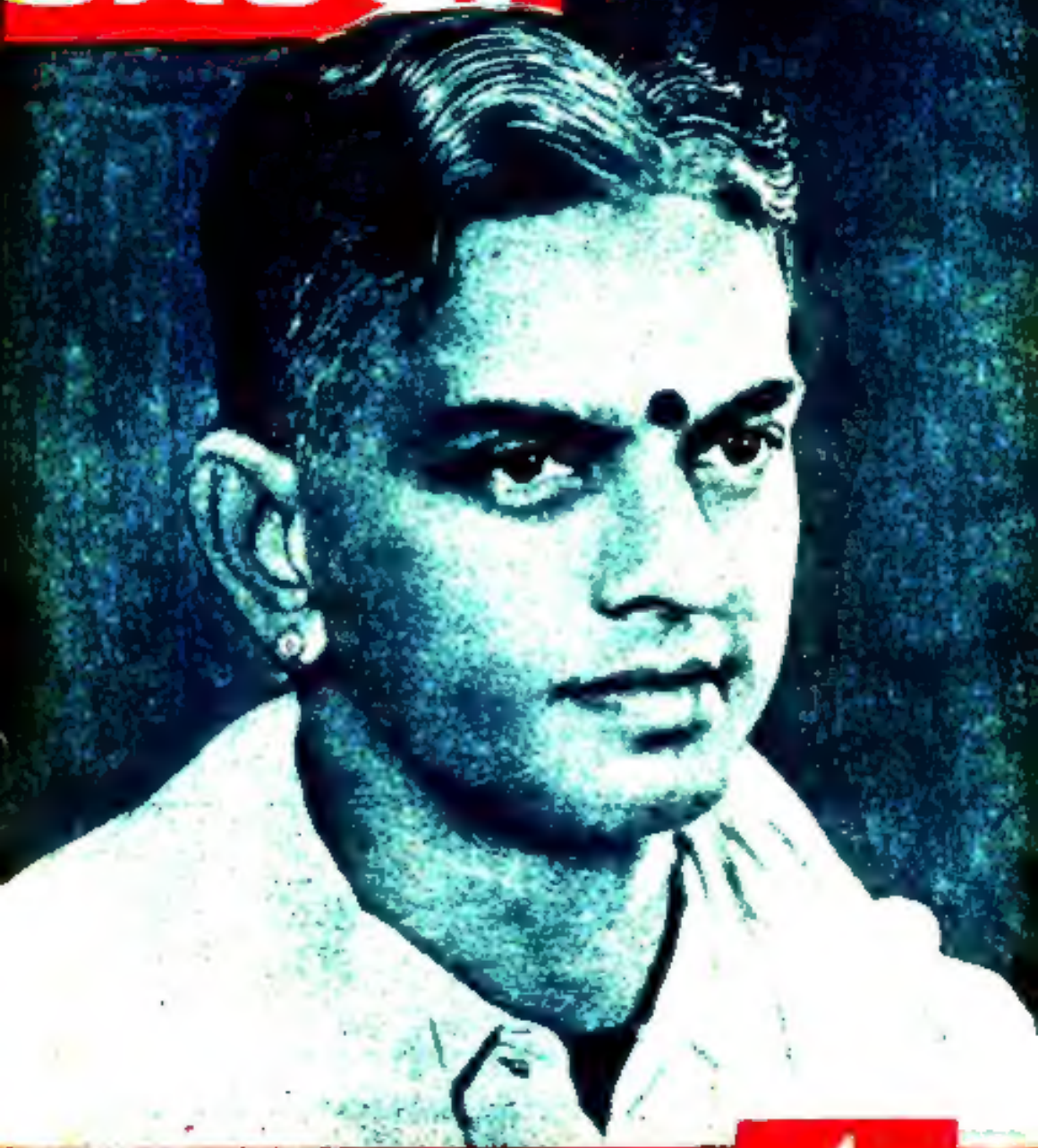
நுரூணம் நுரூணம்
இவ்விரண்டு அம்சங்களில்
அம்சம் ஏதாவது மிகவும்
தெது - “ஜோதி காப்”

தெது ஜோதி
குக்கு ஜோதி.

JOYTI'S MFG. CO. TIRUPUR

கல்கி

ALKI விசுபுலம்பர் 24, 1944 4 அரூ

தீயாகராஜ பாகவதர்

ராஜகுமார் வஸந்தகோக்லம்

கிருஷ்ணன்-மதுரம்

விபக்ஷை சந்தர் ராவ் நடிகரின்
ஸ்திபனா விசனிடில் ஸ்திபனாஸ்
கோயமுத்தூர்

ராயல் டாக்ரீஸ்

ஹீர்தாஸ்

ராயல் டாக்ரீ டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்
மதுரை

பெஜவாடா

விநாயகம்

கேசரி குடும்பம் கைமட மதராஸ்
 சீதாதாமா ஜெனரல் ஸ்டேஷன்
 ரோட்க் கோட்டை வீதி 11 மதுரை.

தி இந்தியன் பாங்க் லிட்.,

தேவ்வித்தியாவின்
 தலைநகரம் பாங்க்

தலைநகர ஆய்வு
 10, 11, 12, 13.

★

தலைநகர ஆய்வு
 தலைநகர ஆய்வு
 தலைநகர ஆய்வு
 தலைநகர ஆய்வு
 தலைநகர ஆய்வு

வருங்கி வந்தவர்களுக்கு

ஆய்வு	...	ரூ.	60,00,000
செலுத்தப்பட்ட ஆய்வு	...	ரூ.	33,32,951
பெறும் பண்ட	...	ரூ.	32,00,000
பெறும் பண்ட	...	ரூ.	9,48,19,465

N. தலைநகர ஆய்வு, தலைநகர.

மாநிலத்தின் மாவட்டம் எடுத்த அமைச்சு மெய்யுடையது மாவட்டம்
அமைச்சு மெய்யுடையது மாவட்டம். மெய்யுடையது மாவட்டம்

ஸ்ரீராம விலாஸ் சர்வீஸ்
லீமீட்டட்

மதராஸ் & தென் மராட்டிர சலுகைக்கு கோரல் தெரிவித்து கண்டிரப்பட்டிகள்
202-3, மவுண்ட் ரோடு (போன் :- 8536) மதராஸ்